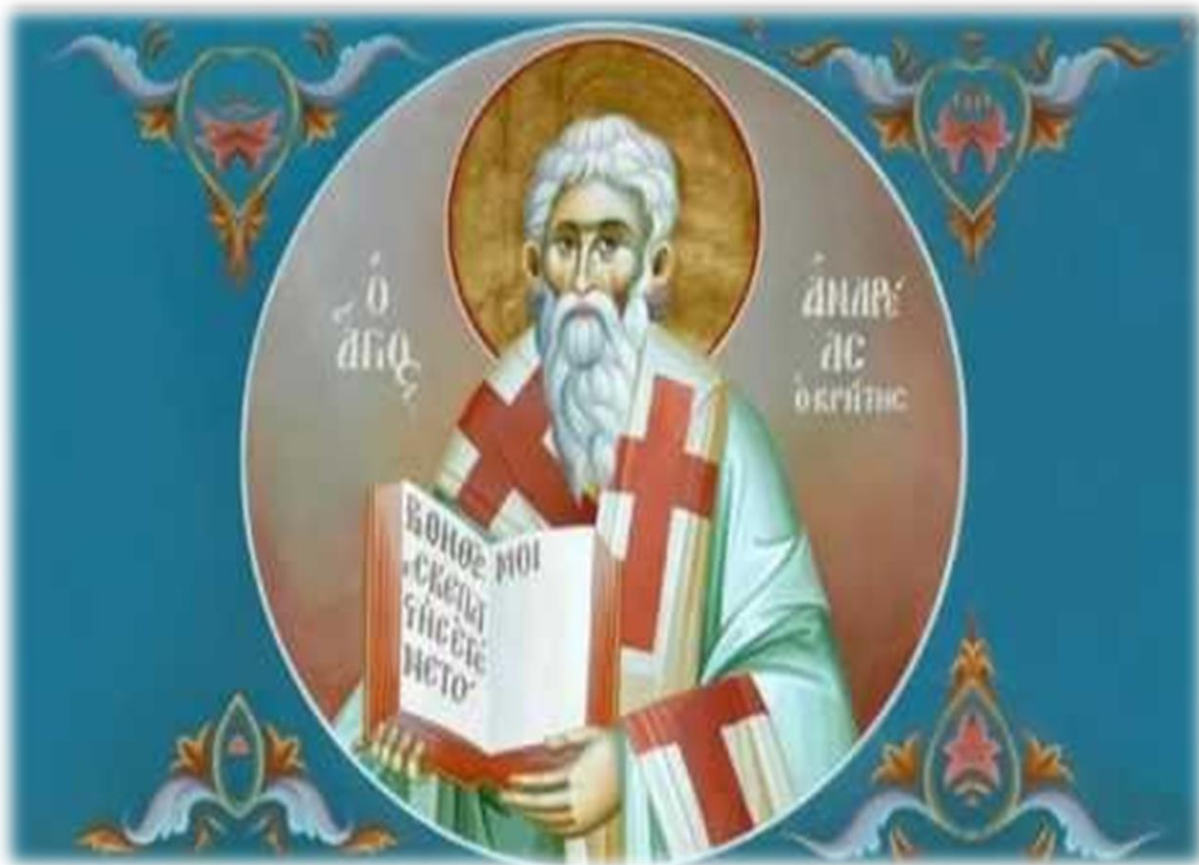

ΕΣΠΕΡΑΣ 29ης ΜΑΡΤΙΟΥ 2023.
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ.
μετὰ τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου.

ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΨΑΛΛΟΜΕΝ ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟ ΜΙΚΡΟ
ΑΠΟΔΕΙΠΝΟ.

Ἱερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν

ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Το Τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς
(ἐκ γ').**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.

Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου.

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον.

**Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν
τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.**

**Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς
ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμήν.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ ιβ').

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ
βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ
βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμός ν' (50).

**Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου·
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.**

**Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς
ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.**

**Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου
ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.**

**Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα,
ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ νικήσης ἐν τῷ
κρίνεσθαί Σε.**

**Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ
με ἡ μήτηρ μου.**

**Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς
σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.**

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι·
 πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται
 ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου
 καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
 Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές
 ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τὸ Πνεῦμά
 Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι
 ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ
 ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
 ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.
 Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
 αἴνεσίν Σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
 εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν
 συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
 ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών καὶ
 οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, **ἀναφορὰν καὶ
 ὀλοκαυτώματα τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου
 μόσχους.**

Ψαλμός ξθ' (69).

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.
 Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.
 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν

μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ
βουλόμενοί μου κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι·
Εὗγε, εὗγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ
ζητοῦντές Σε, ὁ Θεός καὶ λεγέτωσαν διαπαντός·
Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος· οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν Σου.
Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.
Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ Σύ, Κύριε· μὴ χρονίσης.

Ψαλμός ρμβ' (142).

**Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν
μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
Σου.**

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου ὅτι οὐ
δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς
γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν
ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις
Σου,

ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς Σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ
ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός Σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ
ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι,
ὅτι πρὸς Σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς Σὲ κατέφυγον,
 δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά Σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου
 καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Μικρά Δοξολογία.

**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις
 εὐδοκία.** Ὑμνοῦμέν Σε, εὐλογοῦμέν Σε, προσκυνοῦμέν Σε,

δοξολογοῦμέν Σε,

εὐχαριστοῦμέν Σοι, διὰ τὴν μεγάλην Σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ·
 Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός,
 ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου,

ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν,

ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, Σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος,

Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω Σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά
 Σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι
 ἥμαρτόν Σοι.

Κύριε, πρὸς Σὲ κατέφυγον·

δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί Σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός Σου τοῖς γινώσκουσί Σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους

φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν
καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά Σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός Σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν
ἐπὶ Σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά Σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά Σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με ἐν τοῖς δικαιώμασί Σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός Σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν Σου
μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος,

Σοὶ πρέπει ὕμνος,

Σοὶ δόξα πρέπει τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

**Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν
οὐρανοῦ καὶ**

γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν
μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ,
γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ
πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν
κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος
ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ
παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν
τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς,
οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

**Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ
τῶν προφητῶν.**

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ἀμήν.

**Ἄξιον ἐστίν, ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε, τὴν Θεοτόκον, τὴν
ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.**

Ψάλλεται μετὰ τοῦ στίχου: Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

ΚΑΝΩΝ Ο ΜΕΓΑΣ.

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΡΗΤΗΣ.

Ὦδὴ α΄. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

«**Βοηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός
μου Θεός,**
καὶ δοξάσω αὐτόν, Θεὸς τοῦ Πατρὸς μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν,
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται». (Δίς)

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

**Πόθεν ἄρξομαι θρηνεῖν, τὰς τοῦ ἀθλίου μου βίου πράξεις;
ποῖαν ἀπαρχὴν, ἐπιθήσω Χριστέ, τῇ νῦν θρηνωδίᾳ;**

ἀλλ' ὡς εὖσπλαγχνός μοι δός, παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δεῦρο τάλαινα ψυχὴ, σὺν τῇ σαρκί σου τῷ πάντων Κτίστη, ἐξομολογοῦ καὶ ἀπόσχου λοιπόν, τῆς πρὶν ἀλογίας, καὶ προσάγαγε Θεῷ, ἐν μετανοίᾳ δάκρυα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν πρωτόπλαστον Ἀδάμ, τῇ παραβάσει παραζηλώσας, ἔγνω ἐμαυτὸν, γυμνωθέντα Θεοῦ, καὶ τῆς αἰδίου, Βασιλείας καὶ τρυφῆς, διὰ τὰς ἁμαρτίας μου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οἴμοι τάλαινα ψυχὴ! τί ὠμοιώθης τῇ πρώτῃ Εὐα; εἶδες γὰρ κακῶς, καὶ ἐτρώθης πικρῶς, καὶ ἤψω τοῦ ξύλου, καὶ ἐγεύσω προπετῶς, τῆς παραλόγου βρώσεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἄντι Εὐας αἰσθητῆς, ἡ νοητὴ μοὶ κατέστη Εὐα, ὁ ἐν τῇ σαρκί, ἐμπαθῆς λογισμὸς, δεικνὺς τὰ ἡδέα, καὶ χορτάζων με αἰεὶ, τῆς ἰοβόλου βρώσεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐπαξίως τῆς Ἐδέμ, προεξερρίφη ὡς μὴ φυλάξας, μίαν σου Σωτήρ, ἐντολήν ὁ Ἀδάμ, ἐγὼ δὲ τί πάθω, ἀθετῶν διαπαντὸς τὰ ζωηρά σου λόγια;

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν τοῦ Κάϊν ὑπελθῶν, μαιφονίαν τῇ προαιρέσει, γέγονα φονεὺς, συνειδότι ψυχῆς, ζώσας τὴν σάρκα, καὶ στρατεύσας κατ' αὐτῆς, ταις πονηραῖς μου πράξεσι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν τοῦ Ἄβελ Ἰησοῦ, οὐχ ὠμοιώθην δικαιοσύνη, δῶρά σοι δεκτά, οὐ προσῆξα ποτέ, οὐ πράξεις ἐνθέους, οὐ θυσίαν καθάραν, οὐ βίον ἀνεπίληπτον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς ὁ Κάϊν καὶ ἡμεῖς, ψυχὴ ἀθλία τῷ πάντων Κτίστη, πράξεις ῥυπαράς, καὶ θυσίαν ψεκτὴν, καὶ ἄχρηστον βίον,

προσηγάγομεν ὁμοῦ, διὸ καὶ κατεκρίθημεν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν πηλὸν ὁ κεραμεύς, ζωπλαστήσας ἐνέθηκάς μοι,
σάρκα καὶ ὀστᾶ, καὶ πνοὴν καὶ ζωὴν.
Ἄλλ' ὦ Ποιητά μου, Λυτρωτά μου καὶ Κριτὰ μετανοοῦντα
δέξαι με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξαγγέλλω σοὶ Σωτήρ, τὰς ἀμαρτίας ἅς εἰργασάμην,
καὶ τὰς τῆς ψυχῆς, καὶ σαρκός μου πληγὰς, ἅς μοι ἔνδον
ἐχθροί, μαιφόνους λογισμοῖς, ληστρικῶς ἐναπέθηκαν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ ἥμαρτον Σωτήρ, ἀλλ' οἶδα ὅτι φιλόανθρωπος εἶ,
πλήττεις συμπαθῶς, καὶ σπλαγχνίζῃ θερμῶς, δακρύνοντα
βλέπεις, καὶ προστρέχεις ὡς Πατήρ, ἀνακαλῶν τὸν Ἄσωτον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐρρίμμενον μὲ Σωτήρ, πρὸ τῶν θυρῶν σου κἂν ἐν τῷ γήρει,
μὴ μὲ ἀπορρίψῃς εἰς Ἄδου κενόν, ἀλλὰ πρὸ τοῦ τέλους,
ὡς φιλόανθρώπος μοι δός, παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν οὐσίαν μου Σωτήρ, καταναλώσας ἐν ἄσωτία, ἔρημός
εἰμι, ἀρετῶν εὐσεβῶν, λιμώττων δὲ κράζω.

Ὁ Πατήρ τῶν οἰκτιρμῶν, προφθάσας σὺ με οἴκτειρον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ λησταῖς περιπεσῶν, ἐγὼ ὑπάρχων τοῖς λογισμοῖς μου,
ὄλως ὑπ' αὐτῶν τετραυματίσμαι νῦν, ἐπλήσθην μωλώπων,
ἀλλ' αὐτὸς μοὶ ἐπιστάς, Χριστὲ Σωτήρ ἰάτρευσον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἱερεὺς με προΐδῶν, ἀντιπαρῆλθε, καὶ ὁ Λευϊτης,
βλέπων ἐν δεινοῖς, ὑπερεΐδε γυμνόν, ἀλλ' ὁ ἐκ Μαρίας,
ἀνατείλας Ἰησοῦς, σὺ ἐπιστάς μὲ οἴκτειρον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων πάντων τὰς ἀμαρτίας,
ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἀμαρτίας,

καὶ ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα κατανύξεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μετανοίας ὁ καιρός, προσέρχομαί σοι τῷ Πλαστουργῷ μου, Ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἀμαρτίας, καὶ ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα κατανύξεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ βδελύξη με Σωτήρ, μὴ ἀπορρίψης τοῦ σοῦ προσώπου, ἄρον τὸν κλοιὸν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἀμαρτίας, καὶ ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός, παραπτωμάτων ἄφεισιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ ἐκούσια Σωτήρ, καὶ τὰ ἀκούσια παιίσματά μου, καὶ τὰ φανερά, καὶ κρυπτά καὶ γνωστά, καὶ ἄγνωστα πάντα, συγχωρήσας ὡς Θεός, ἰλάσθητι, καὶ σῶσόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκ νεότητος Σωτήρ τὰς ἐντολάς σου παρωθησάμην, ὄλον ἐμπαθῶς, ἀμελῶν ῥαθυμῶν, παρῆλθον τὸν βίον, διὸ κράζω σοι Σωτήρ, κἂν ἐν τῷ τέλει, σῶσόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς, καταναλώσας τῇ ἀμαρτίᾳ, ἔρημός εἰμι ἀρετῶν εὐσεβῶν, λιμώττων δὲ κράζω, ὁ ἐλέους χορηγός, προφθάσας σὺ με οἴκτειρον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σοὶ προσπίπτω Ἰησοῦ, ἡμάρτηκά σοι, ἰλάσθητί μοι, ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἀμαρτίας, καὶ ὡς εὐσπλαγχνός Θεός, μετανοοῦντα δέξαι με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ εἰσέλθῃς μέτ' ἐμοῦ, ἐν κρίσει φέρων μου τὰ πρακτέα, λόγους ἐκζητῶν, καὶ εὐθύνων ὀρμῶν, ἄλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς σου, παρορῶν μου τὰ δεινά, σῶσόν με Παντοδύναμε.

**Ἄλλος Κανὼν
τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας,
εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον καὶ Εἰρμόν, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς.**

Σύ ἡ ὁσία Μαρία βήθει.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὴν μοὶ δίδου φωταυγῆ, ἐκ θείας ἄνωθεν προμηθείας, χάριν ἐκφυγεῖν, τῶν παθῶν σκοτασμόν, καὶ ἄσαι προθύμως, τοῦ σοῦ βίου τὰ τερπνά, Μαρία διηγήματα.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵποκύψασα Χριστοῦ, τοῖς θείοις νόμοις, τούτῳ προσῆλθες, τὰς τῶν ἡδονῶν ἀκαθέκτους ὀρμᾶς, λιποῦσα καὶ πᾶσαν, ἀρετὴν πανευλαβῶς, ὡς μίαν ἐκατέρωθωσας.

Τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰκεσίαις σου ἡμᾶς, Ἀνδρέα ῥῦσαι παθῶν ἀτίμων, καὶ τῆς βασιλείας, νῦν Χριστοῦ κοινωνούς, τοὺς πίστει καὶ πόθῳ, ἀνυμνούντάς σε κλεινέ, ἀνάδειξον δεόμεθα.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἵπερούσιε Τριάς, ἡ ἐν Μονάδι προσκυνουμένη, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἀμαρτίας, καὶ ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα κατανύξεως.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, καὶ προστασία τῶν σὲ ὑμνούντων, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἀμαρτίας, καὶ ὡς Δέσποινα ἀγνή, μετανοοῦντα δέξαι με.

Ὦδὴ β'. Ὁ Εἰρμός.

«**Πρόσεχε, οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν,** τὸν ἐκ Παρθένου σαρκί, ἐπιδημησαντα». (Δίς)

Τροπάρια.

Πρόσεχε, οὐρανέ, καὶ λαλήσω· γῆ ἐνωτίζου φωνῆς, μετανοούσης Θεῷ, καὶ ὑμνούσης αὐτόν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πρόσχεσ μοι, ὁ Θεὸς ὡς οἰκτίρμων, ἰλέω ὄμματί σου,
καὶ δέξαι μου, τὴν θερμὴν ἐξομολόγησιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἠμάρτηκα, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, μόνος ἠμάρτηκά σοι·
ἀλλ' οἴκτειρον ὡς Θεός, Σωτὴρ τὸ ποίημά σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ζάλη με, τῶν κακῶν περιέχει, ἀλλὰ εὐσπλάγχνω ῥοπῇ
καθὼς τῷ Πέτρῳ κάμοί, τὴν χεῖρα ἔκτεινον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δάκρυα, ὡς ἡ Πόρνη Οἰκτίρμον, προβάλλομαί σοι Χριστέ·
Ἰλάσθητί μοι Σωτὴρ, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἠμαύρωσα, τῆς ψυχῆς τὸ ὠραῖον, ταῖς τῶν παθῶν ἡδοναῖς,
καὶ ὅλως ὅλον τὸν νοῦν, χοῦν ἀπετέλεσα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Διέρρηξα, τὴν στολὴν μου τὴν πρώτην, ἣν ἐξυφάνατό μοι,
ὁ Πλαστοργὸς ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἔνθεν κεῖμαι γυμνός.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐνδέδυμαι, διερρήγμενον χιτῶνα, ὃν ἐξυφάνατό μοί,
ὁ ὄφις τῇ συμβουλῇ, καὶ καταισχύνομαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Προσέβλεψα, τοῦ φυτοῦ τὸ ὠραῖον, καὶ ἠπατήθην τὸν νοῦν,
καὶ ἔνθεν κεῖμαι γυμνός, καὶ καταισχύνομαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐτέκταινον, ἐπὶ τὸν νῶτόν μου πάντες, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν
παθῶν, μακρύνοντες κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀπώλεσα, τὸ πρωτόκτιστον κάλλος, καὶ τὴν εὐπρέπειάν μου,
καὶ ἄρτι κεῖμαι γυμνός, καὶ καταισχύνομαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κατέρραψε, τοὺς δερματίνους χιτῶνας, ἡ ἀμαρτία κάμοί,
γυμνώσασά με τῆς πρίν, θεοῦφάντου στολῆς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Περίκειμαι, τὸν στολισμὸν τῆς αἰσχύνης, καθάπερ φύλλα
συκῆς, εἰς ἔλεγχον τῶν ἐμῶν, αὐτεξουσίῳ παθῶν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐστόλισμαι, κατεστιγμένον χιτῶνα, καὶ ῥημαγμένον αἰσχυρῶς,
τῇ ῥύσει τῆς ἐμπαθοῦς, καὶ φιληδόνου ζωῆς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐσπίλωσα, τὸν τῆς σαρκός μου χιτῶνα, καὶ κατερρύπωσα,
τὸ κατ' εἰκόνα Σωτήρ, καὶ καθ' ὁμοίωσιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐπέπεσα, τῇ τῶν παθῶν ἀλγηδόνι, καὶ τῇ ἐνύλῳ φθορᾷ·
καὶ ἔνθεν νῦν ὁ ἐχθρός, καταπιέζει με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φιλόῦλον, καὶ φιλοκτήμονα βίον, τῆς ἀκτησίας Σωτήρ,
προκρίνας νῦν τὸν βαρύν, κλοιὸν περίκειμαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκόσμησα, τὸν τῆς σαρκός ἀνδριάντα, τῆς αἰσχυρῶν
λογισμῶν, ποικίλη περιβολή, καὶ κατακρίνομαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῆς ἔξωθεν, ἐπιμελῶς εὐκοσμίας, μόνης ἐφρόντισα,
τῆς ἔνδον ὑπεριδῶν, θεοτυπώτου σκηνηῆς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μορφώσας μου, τὴν τῶν παθῶν ἀμορφίαν,
ταῖς φιληδόνοις ὀρμαῖς, ἐλυμηνάμην τοῦ νοῦ τὴν ὠραιότητα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κατέχρωσα, τῆς πρὶν εἰκόνας τὸ κάλλος, Σῶτερ τοῖς πάθεσιν·
ἀλλ' ὡς ποτὲ τὴν δραχμὴν, ἀναζητήσας εὐρέ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἠμάρτηκα, ὥσπερ ἡ Πόρνη βοῶ σοι, μόνος ἡμάρτηκά σοι·
ὡς μύρον δέχου Σωτήρ κἄμοῦ τὰ δάκρυα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐλίσθησα, ὡς ὁ Δαυΐδ ἀκολάστως, καὶ βεβορβόρωμαι,
ἀλλ' ἀποπλύναις κἄμέ, Σωτήρ τοῖς δάκρυσιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἰλάσθητι, ὡς ὁ Τελώνης βοῶ σοί, Σῶτερ ἰλάσθητί μοι·
οὐδεὶς γὰρ τῶν ἐξ Ἀδάμ, ὡς ἐγὼ ἥμαρτέ σοι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οὐ δάκρυα, οὐδὲ μετάνοιαν ἔχω, οὐδὲ κατάνυξιν·
αὐτὸς μοι ταῦτα Σωτήρ, ὡς Θεὸς δώρησαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν θύραν σου, μὴ ἀποκλείσης μοι τότε, Κύριε, Κύριε·
ἀλλ' ἄνοιξόν μοι αὐτὴν μετανοοῦντί σοι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φιλάνθρωπε, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι, σὺ ἀνακαλέσαι με,
καὶ δέξαι ὡς ἀγαθός, μετανοοῦντά με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐνώτισαι, τοὺς στεναγμοὺς τῆς ψυχῆς μου,
καὶ τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, προσδέχου τοὺς
σταλαγμοὺς Σωτήρ καὶ σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη πανύμνητε,
ικέτευε ἐκτενῶς, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰρμὸς ἄλλος.

«Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἶμι Θεός, ὁ μάννα ἐπομβρήσας,
καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας, πηγάσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ τῷ λαῷ
μου, τῇ μόνη δεξιᾷ, καὶ τῇ ἰσχύϊ τῇ ἐμῇ».

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἶμι Θεός· ἐνωτίζου ψυχὴ μου,
τοῦ Κυρίου βοῶντος· καὶ ἀποσπάσθητι τῆς πρώτης ἀμαρτίας,
καὶ φοβοῦ ὡς δικαστὴν, καὶ ὡς κριτὴν καὶ Θεόν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τίνι ὡμοιώθης, πολυαμάρτητε ψυχὴ; εἴ μὴ τῷ πρώτῳ Κάϊν,
καὶ τῷ Λάμεχ ἐκείνῳ, λιθοκτονήσασα τὸ σῶμα κακουργίας,
καὶ κτείναςα τὸν νοῦν, ταις παραλόγοις ὁρμαῖς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πάντας τοὺς πρὸ νόμου, παραδραμοῦσα ὡ ψυχή, τῷ Σήθ οὐχ ὠμοιώθης, οὐ τὸ Ἐνώς ἐμιμήσω, οὐ τὸν Ἐνώχ τῇ μεταθέσει, οὐ τὸν Νῶε· ἀλλ' ὠφθης πενιχρά, τῆς τῶν δικαίων ζωῆς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μόνη ἐξήνοιξας, τοὺς κατάρράκτας τῆς ὀργῆς, τοῦ Θεοῦ σου ψυχή μου, καὶ κατέκλυσας πᾶσαν, ὡς γῆν τὴν σάρκα, καὶ τὰς πράξεις, καὶ τὸν βίον· καὶ ἔμεινας ἐκτός, τῆς σωστικῆς Κιβωτοῦ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἄνδρα ἀπέκτεινα, φησίν, εἰς μώλωπα ἐμοί, καὶ νεανίσκον εἰς τραῦμα, Λάμεχ θρηνηῶν ἐβόα· σὺ δὲ οὐ τρέμεις ὡ ψυχή μου, ρυπωθεῖσα, τὴν σάρκα καὶ τὸν νοῦν, κατασπιλώσασα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡ πῶς ἐζήλωσα, Λάμεχ τὸν πρῶην φονευτήν, τὴν ψυχὴν ὡσπερ ἄνδρα, τὸν νοῦν ὡς νεανίσκον, ὡς ἀδελφόν μου δέ μου τὸ σῶμα ἀποκτείνας, ὡς Κάϊν ὁ φονεύς, ταῖς φιληδόνοις ὀρμαῖς!

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πύργον ἐσοφίσω, οἰκοδομήσαι, ὡ ψυχή, καὶ ὀχύρωμα πῆξαι, ταῖς σαῖς ἐπιθυμίαις, εἰ μὴ συνέχεεν ὁ Κτίστης τὰς βουλὰς σου, καὶ κατέαξεν εἰς γῆν, τὰ μηχανήματά σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τέτρωμαι, πέπληγμαι· ἰδοὺ τὰ βέλη τοῦ ἐχθροῦ, τὰ καταστίξαντά μου, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα· ἰδοὺ τὰ τραύματα, τὰ ἔλκη, αἱ πυρώσεις, δηλοῦσι τὰς πληγὰς, τῶν αὐθαιρέτων μου παθῶν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐβρεξε Κύριος, παρὰ Κυρίου πῦρ ποτέ, ἀνομίαν ὀργῶσαν, πυρπολήσας Σοδόμων· σὺ δὲ τὸ πῦρ ἐξέκαυσας τὸ τῆς γεέννης, ἐν ᾧ μέλλεις ψυχή, συγκατακαίεσθαι πικρῶς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γνῶτε καὶ ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ ἐρευνῶν καρδίας, καὶ κολάζων ἐννοίας, ἐλέγχων πράξεις, καὶ φλογίζων ἁμαρτίας, καὶ κρίνων ὄρφανόν, καὶ ταπεινὸν καὶ πτωχόν.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦπλωσας χεῖράς σου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, Μαρία ἐν ἀβύσσῳ, κακῶν βυθιζομένη· καὶ ὡς τῷ Πέτρῳ φιλανθρώπως χεῖρα βοηθείας, ἐξέτεινε τὴν σὴν, ἐπιστροφὴν πάντων ζητῶν.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλη προθυμία, πόθῳ προσέδραμες Χριστῷ, τὴν πρὶν τῆς ἁμαρτίας, ὁδὸν ἀποστραφεῖσα, καὶ ἐν ἐρήμοις ταῖς ἀβάτοις τρεφομένη, καὶ τούτου καθαρῶς, τελοῦσα θείας ἐντολάς.

Ἄγιο τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδωμεν ἴδωμεν, φιλανθρωπίαν ᾧ ψυχῇ, τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότη· διὰ τοῦτο πρὸ τέλους, αὐτῷ σὺν δάκρυσιν, προσπέσωμεν βοῶντες. Ἀνδρέου ταῖς λιταῖς, Σῶτερ ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄναρχε ἄκτιστε, Τριάς ἀμέριστε Μονάς, μετανοοῦντά με δέξαι, ἡμαρτηκότα σῶσον· σὸν εἰμι πλάσμα, μὴ παρίδης, ἀλλὰ φεῖσαι καὶ ῥῦσαι, τοῦ πυρὸς τῆς καταδίκης με.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Θεοτοκίον.**

Ἄχραντε Δέσποινα, Θεογεννητορ ἡ ἐλπίς, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ, τὸν ἐλεήμονα καὶ Κτίστην καὶ Υἱόν σου, ἰλέωσαι κἄμοί, ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου,
τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον».

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πῦρ παρὰ Κυρίου ψυχὴ, Κύριος ἐπιβρέξας,
τὴν γῆν Σοδόμων πρὶν κατέφλεξεν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰς τὸ ὄρος σώζου ψυχὴ, ὡσπερ ὁ Λῶτ ἐκεῖνος,
καὶ εἰς Σηγῶρ προανασώθητι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φεῦγε ἐμπρησμόν ὦ ψυχὴ, φεῦγε Σοδόμων καῦσιν,
φεῦγε φθορὰν θείας φλογώσεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξομολογοῦμαί σοι Σωτήρ· Ἠμαρτὸν ἡμαρτον σοὶ·
ἄνες ἄφες μοι, ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἠμαρτὸν σοι μόνος ἐγώ, ἡμαρτον ὑπὲρ πάντα,
Χριστὲ Σωτήρ μὴ ὑπερίδης με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σὺ εἶ ὁ Ποιμὴν ὁ καλός· ζήτησόν με τὸν ἄρνα,
καὶ πλανηθέντα μὴ παρίδης με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σὺ εἶ ὁ γλυκὺς Ἰησοῦς, σὺ εἶ ὁ Πλαστουργός μου·
ἐν σοὶ Σωτήρ δικαιοθήσομαι.

Ἁγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠ Τριάς Μονὰς ὁ Θεός, σῶσον ἡμᾶς ἐκ πλάνης,
καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοδόχε Γαστήρ, χαῖρε θρόνε Κυρίου,
χαῖρε ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ἄλλος Εἰρμός.

«**Σ**τερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου,
σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου· ὅτι μόνος,
Ἅγιος ὑπάρχεις καὶ Κύριος». (Δίς)

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πηγὴν ζωῆς κέκτημαι, σὲ τοῦ θανάτου τὸν καθαιρέτην,
καὶ βοῶ σοι ἐκ καρδίας μου, πρὸ τοῦ τέλους·

Ἡμαρτον ἰλάσθητι σωσόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοὺς ἐπὶ Νῶε Σωτήρ, ἠσεληγκότας ἐμιμησάμην,
τὴν ἐκείνων κληρωσάμενος, καταδίκην,
ἐν κατακλυσμῷ καταδύσεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμάρτηκα Κύριε, ἠμάρτηκά σοι ἰλάσθητί μοι,
οὐ γὰρ ἔστιν ὅς τις ἤμαρτεν, ἐν ἀνθρώποις,
ὄν οὐχ ὑπερέβην τοις παισίμασι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Χάμ ἐκεῖνον ψυχὴ, τὸν πατραλοῖαν μιμησαμένη,
τὴν αἰσχύνην οὐκ ἐκάλυψας, τοῦ πλησίον,
ὀπισθοφανῶς ἀνακάμψασα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν εὐλογίαν τοῦ Σήμ, οὐκ ἐκληρώσω ψυχὴ ἀθλία·
οὐ πλατεῖαν τὴν κατάσχεσιν, ὡς Ἰάφεθ,
ἔσχες ἐν τῇ γῆ τῆς ἀφέσεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκ γῆς Χαρρὰν ἔξελθε, τῆς ἀμαρτίας ψυχὴ μου,
δεῦρο εἰς γην ρέουσας ἀεὶζων, ἀφθαρσίαν,
ἣν ὁ Ἀβραὰμ ἐκληρώσατο.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἀβραὰμ ἤκουσας, πάλαι ψυχὴ μου καταλιπόντα,
γῆν πατρώαν, καὶ γενόμενον, μετανάστην,
τούτου τὴν προαίρεσιν μίμησαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐν τῇ δρυΐτη Μαμβρῆ, φιλοξενήσας ὁ Πατριάρχης,
τοὺς Ἀγγέλους ἐκληρώσατο, μετὰ γῆρας,
τῆς ἐπαγγελίας τὸ θήραμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἰσαὰκ τάλαινα, γνοῦσα ψυχὴ μου καινὴν θυσίαν,
μυστικῶς ὀλοκαρπούμενον, τῷ Κυρίῳ,
μίμησαι αὐτοῦ τὴν προαίρεσιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἰσμαὴλ ἤκουσας, νῆφε ψυχὴ μου ἐκδιωχθέντα,
ὡς παιδίσκης ἀποκύημα· βλέπε μήπως,
ὁμοίον τι πάθης λαγνεύουσα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῇ Ἄγαρ πάλαι ψυχὴ, τῇ Αἰγυπτία παρωμοιώθης,
δουλωθεῖσα τὴν προαίρεσιν, καὶ τεκοῦσα, νέον Ἰσμαὴλ, τὴν
αὐθάδειαν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Ἰακώβ κλίμακα, ἔγνωσ ψυχὴ μου δεικνυομένην·
ἀπὸ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια· τί μὴ ἔσχες,
βάσιν ἀσφαλῆ, τὴν εὐσέβειαν;

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἰερέα Θεοῦ, καὶ βασιλέα μεμονωμένον,
τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀφομοίωμα, τοῦ ἐν κόσμῳ,
βίου ἐν ἀνθρώποις μιμήθητι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ γένη στήλη ἀλός, ψυχὴ στραφεῖσα εἰς τὰ ὀπίσω,
τὸ ὑπόδειγμα φοβεῖτω σε, τῶν Σοδόμων·
ἄνω εἰς Σηγῶρ διασώθητι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν ἐμπρησμόν, ὥσπερ Λῶτ, φεῦγε ψυχὴ μου τῆς ἀμαρτίας·
φεῦγε Σόδομα καὶ Γόμορρα.
φεῦγε φλόγα, πάσης παραλόγου ὀρέξεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐλέησον Κύριε, ἐλέησόν με ἀναβοῶ σοι,
ὄτε ἤξεις μέτ' Ἀγγέλων σου, ἀποδοῦναι,
πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν δέησιν Δέσποτα, τῶν σὲ ὑμνούντων μὴ ἀπορρίψης·
ἀλλ' οἰκτείρησον Φιλάνθρωπε, καὶ παράσχου,
πίστει αἰτουμένοις τὴν ἄφεσιν.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνέχομαι κλύδωνι, καὶ τρικυμῖα Μῆτερ πταισμάτων,
ἀλλ' αὐτὴ μὲ νυν διάσωσον, καὶ πρὸς ὄρμον,
θείας μετανοίας εἰσάγαγε.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰκέσιον δέησιν, νυνὶ Ὅσια προσαγαγοῦσα,
πρὸς τὴν εὐσπλαγχνον πρεσβεῖα σου, Θεοτόκον,
ἄνοιξόν μοι θείας εἰσόδους σου.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταις σαις λιταῖς δώρησαι, καμοὶ τὴν λύσιν τῶν ὀφλημάτων,
ὦ Ἀνδρέα Κρήτης Πρόεδρε, μετανοίας,
σὺ μυσταγωγὸς γὰρ πανάριστος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Μονὰς ἀπλῆ ἄκτιστε, ἀναρχε φύσις ἢ ἐν Τριάδι,
ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶσον,
πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

**Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Θεοτοκίον.**

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ Θεοκυῆτορ,
ἀπειράνδρως ἀπεκύησας ξένον θαῦμα,
μείνασα Παρθένος θηλάζουσα.

Και πάλιν τὸν Εἰρμόν.

«Στερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου,
σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου· ὅτι μόνος,
Ἅγιος ὑπάρχεις καὶ Κύριος».

Κάθισμα Ποίημα Ἰωσήφ. Ἦχος πλ. δ' . Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Φωστῆρες θεαυγεῖς, τοῦ Σωτῆρος αὐτόπται, φωτίσατε ἡμᾶς,
τοὺς ἐν σκότει τοῦ βίου, ὅπως ὡς ἐν ἡμέρα,
νυν εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, φέγγει τῆς ἐγκρατείας,
νυκτώδη πάθη ἀποδιώκοντες, καὶ τὰ λαμπρὰ κατίδωμεν
Χριστοῦ Παθήματα χαίροντες.

**Ἔτερον, Ποίημα Θεοδώρου. Δόξα... Τὸ προσταχθέν. Ὁ
αὐτός**

Τῶν Ἀποστόλων δωδεκὰς ἢ θεόλεκτος, ἱκετηρίαν τῷ Χριστῷ
νῦν προσάγαγε,
τὸ Νηστείας στάδιον πάντας διανύσαι,
τελοῦντας ἐν κατανύξει τὰς προσευχάς, ποιοῦντας ἐν
προθυμίᾳ τὰς ἀρετάς,
ὅπως οὕτω προφθάσωμεν, ἰδεῖν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὴν
ἔνδοξον Ἀνάστασιν,
δόξαν αἶνον, προσάγοντες.

Καὶ νυν... Θεοτοκίον. Ὅμοιον

Τὸν ἀπερίληπτον Θεοῦ Υἱὸν καὶ Λόγον, ἀνερμηνεύτως ὑπὲρ
νοῦν
ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεοτόκε ἰκέτευε σὺν τοῖς Ἀποστόλοις,
εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ εἰλικρινῆ, βραβεύσαι, καὶ τῶν
πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν,
πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν, καὶ Βασιλείας Οὐρανῶν,
δι' ἄκραν ἀγαθότητα, ἀξιῶσαι τοὺς δούλους σου.

**Μετά ταῦτα ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Τριώδια ἄνευ μετανοιῶν,
ἐν οἷς στιχολογοῦμεν καὶ τὴν δ' Ὠδὴν.**

**Τριώδιον Ποίημα Ἰωσήφ. Ὠδὴ δ' Ἦχος πλ. δ'. Εἰσακήκοα
Κύριε.**

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐγκρατεία συζήσαντες, οἱ πεφωτισμένοι Χριστοῦ Ἀπόστολοι,
ἐγκρατείας τὸν καιρὸν ἡμῖν, μεσιτείας θείαις εὐμαρίζουσι.

Δωδεκάχορδον ὄργανον, μέλος ἐκελάδησε τὸ σωτήριον,
Μαθητῶν χορὸς ὁ ἔνθεος, πονηρὰ συγγέων μελωδήματα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον
κατηρδεύσατε,
τὸν αὐχμὸν ἀποδιώξαντες, τῆς πολυθείας Παμμακάριστοι.

Θεοτοκίον.

Ταπεινώσασα σῶσόν με, τὸν ὑψηλοφρόνως πολιτευσάμενον,
ὡς τεκοῦσα τὸν ὑψώσαντα, τὴν ταπεινωθεῖσαν φύσιν
Πάναγνε.

**Ἄτερον Τριώδιον. Ποίημα Θεοδώρου. Εἰρμὸς ἄλλος. Ἦχος ὁ
αὐτὸς.**

«Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην,
κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασα τὸ κράτος σου
Δέσποτα».

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀποστόλων ἡ πάνσεπτος, χοροστασία τῶ πάντων Κτίστη,
δυσωποῦσα παρακλήθητι, ἐλεῆσαι ἡμᾶς τοὺς
ἀνευφημοῦντάς σε.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ως ἐργάται υπάρχουντες, Χριστοῦ Ἀπόστολοι πάντα Κόσμον
θείω λόγω γεωργήσαντες, προσηγάγετε καρπούς αὐτῶ
πάντοτε.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀμπελῶν ἐγενήθητε, Χριστῶ τῶ ὄντως ἡγαπημένω·
τὸν γὰρ οἶνον τὸν τοῦ Πνεύματος, ἐξεβλύσατε τῶ Κόσμω
Ἀπόστολοι.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἵπεράρχιε σύμμορφε, πανσθενεστάτη Τριάς ἁγία, Πάτερ
Λόγε Πνεῦμα Ἅγιον,
Θεὲ φῶς καὶ ζωὴ, φύλαττε τὴν ποιμνὴν σου.

**Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Θεοτοκίον.**

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, χαῖρε λυχνία λαμπαδηφόρε·
χαῖρε ὄρος ἁγιάσματος· κιβωτὲ τῆς ζωῆς, Ἁγίων ἁγία σκηνή.

Τὰ τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε, καὶ ἐφοβήθη,
ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις
δείκνυσθαι
καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην·
δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε». (Δίς)

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ ἔργα σου μὴ παρίδης, τὸ πλάσμα σου μὴ παρόψη
Δικαιοκρῖτα·
εἰ καὶ μόνος ἡμαρτον ὡς ἄνθρωπος, ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον
Φιλάνθρωπε,
ἀλλ' ἔχεις ὡς Κύριος πάντων τὴν ἐξουσίαν, ἀφιέναι

ἀμαρτήματα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐγγίζει ψυχὴ τὸ τέλος, ἐγγίζει καὶ οὐ φροντίζεις, οὐχ
ἐτοιμάζη·
ὁ καιρὸς συντέμνει, διανάστηθι· ἐγγὺς ἐπὶ θύραις ὁ Κριτῆς
ἐστίν,
ὡς ὄναρ, ὡς ἄνθος ὁ χρόνος τοῦ βίου τρέχει· τί μάτην
ταραπτόμεθα;

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀνάνηψον ὦ ψυχὴ μου, τὰς πράξεις σου ἅς εἰργάσω
ἀναλογίζου,
καὶ ταύταις ἐπ' ὄψεσι προσάγαγε, καὶ σταγόνας στάλαξον
δακρύων σου·
εἶπέ παρρησία τὰς πράξεις, τὰς ἐνθυμήσεις, Χριστῶ, καὶ
δικαιώθητι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οὐ γέγονεν ἐν τῷ βίῳ, ἀμάρτημα οὐδὲ πράξις, οὐδὲ κακία,
ἦν ἐγὼ Σωτῆρ οὐκ ἐπλημμέλησα, κατὰ νοῦν καὶ λόγον,
καὶ προαίρεσιν, καὶ θέσει, καὶ γνώμη, καὶ πράξει
ἐξαμαρτήσας, ὡς ἄλλος οὐδεὶς πώποτε.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐντεῦθεν καὶ κατεκρίθην, ἐντεῦθεν κατεδικάσθην ἐγὼ ὁ
τάλας,
ὑπὸ τῆς οἰκείας συνειδήσεως, ἧς οὐδὲν ἐν κόσμῳ
βιαιότερον.
Κριτὰ Λυτρωτά μου καὶ γνῶστα, φεῖσαι καὶ ῥῦσαι, καὶ σῶσόν
με τὸν δοῦλόν σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ κλῖμαξ ἦν εἶδε πάλαι, ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις, δεῖγμα ψυχῆ
μου,
πρακτικῆς ὑπάρχει ἐπιβάσεως, γνωστικῆς τυγχάνει
ἀναβάσεως·
εἰ θέλεις οὖν πράξει, καὶ γνώσει καὶ θεωρίᾳ, βιοῦν

ἀνακαινίσθητι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας, ὑπέμεινε δι' ἔνδειαν ὁ Πατριάρχης
καὶ τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς ἤνεγκε, καθ' ἡμέραν κλέμματα
ποιούμενος, ποιμαίνων,
πυκτεύων, δουλεύων, ἵνα τὰς δύο, γυναῖκας εἰσαγάγηται.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γυναῖκάς μοι δύο νόει, τὴν πρᾶξιν τε καὶ τὴν γνῶσιν ἐν
θεωρίᾳ·
τὴν μὲν Λείαν, πρᾶξιν ὡς πολύτεκνον, τὴν Ῥαχήλ δέ, γνῶσιν
ὡς πολύπονον·
καὶ γὰρ ἄνευ πόνων, οὐ πρᾶξις, οὐ θεωρία, ψυχὴ
κατορθωθήσεται.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γρηγόρησον ὦ ψυχὴ μου, ἀρίστευσον ὡς ὁ μέγας ἐν
Πατριάρχαις,
ἵνα κτήσῃ πρᾶξιν μετὰ γνώσεως, ἵνα χρηματίσῃς νοῦς ὀρῶν
τὸν Θεόν,
καὶ φθάσῃς τὸν ἄδυτον γνώφον ἐν θεωρίᾳ, καὶ γένη
μεγαλέμπορος.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοὺς δώδεκα Πατριάρχας, ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις
παιδοποιήσας,
μυστικῶς ἐστήριξέ σοι κλίμακα, πρακτικῆς ψυχὴ μου
ἀναβάσεως,
τοὺς παῖδας, ὡς βάθρα, τὰς βάσεις, ὡς ἀναβάσεις,
πανσόφως ὑποθέμενος.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἥσαυτὸν μεμισημένον, ζηλοῦσα ψυχὴ, ἀπέδου τῷ πτερνιστῆ
σου,

τὰ τοῦ πρώτου κάλλους πρωτοτόκια, καὶ τῆς πατρικῆς
εὐχῆς ἐξέπεσας, καὶ δις ἐπτερνίσθης ἀθλία, πράξει καὶ

γνώσει· διὸ νῦν μετανόησον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐδὼμ ὁ Ἥσαῦ ἐκλήθη, δι' ἄκραν θηλυμανίας ἐπιμιξίαν·
ἀκρασία γὰρ αἰὲ πυρούμενος, καὶ ταις ἡδοναῖς
κατασπιλούμενος.

Ἐδὼμ ὠνομάσθη, ὃ λέγεται θερμασία, ψυχῆς
φιλαμαρτήμονος.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἴὼβ τὸν ἐπὶ κοπρίας, ἀκούσασα ᾧ ψυχὴ μου δικαιωθέντα,
τὴν αὐτοῦ ἀνδρείαν οὐκ ἐζήλωσας, τὸ στερρόν οὐκ ἔσχες τῆς
προθέσεως,
ἐν πᾶσιν οἷς ἔγνωσ, οἷς οἶδας, οἷς ἐπειράσθης, ἀλλ' ὤφθης
ἀκαρτέρητος.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ πρότερον ἐπὶ θρόνου, γυμνὸς νῦν ἐπὶ κοπρίας
καθηλωμένος·

ὁ πολὺς ἐν τέκνοις καὶ περίβλεπτος, ἄπαις καὶ ἀφερέοικος
αἰφνίδιον·

παλάτιον γὰρ τὴν κοπρίαν, καὶ μαργαρίτας, τὰ ἔλκη
ἐλογίζετο.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Βασίλειον τὴν ἀξίαν, διάδημα καὶ πορφύραν ἠμφιεσμένος,
πολυκτῆμων ἄνθρωπος καὶ δίκαιος, πλούτῳ ἐπιβρίθων καὶ
βοσκήμασιν,
ἐξαίφνης τὸν πλοῦτον, τὴν δόξαν, τὴν βασιλείαν, πτωχεύσας
ἀπεκείρατο.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ δίκαιος ἦν ἐκεῖνος, καὶ ἄμεμπτος παρὰ πάντα, καὶ οὐκ
ἀπέδρα,

τὰ τοῦ πλάνου ἔνεδρα καὶ σκάμματα, σὺ φιλαμαρτήμων
οὔσα τάλαινα,

ψυχὴ τί ποιήσεις, ἐάν τί τῶν ἀδοκῆτων, συμβῆ ἔπενεχθῆναί

σοι;

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸ σῶμα κατερρύπωθην, τὸ πνεῦμα κατεσπιλώθην, ὅλως
ἠλκώθην·

ἀλλ' ὡς ἰατρὸς Χριστέ ἀμφότερα, διὰ μετανοίας μοι
θεράπευσον,
ἀπόλουσον, κάθαρον, πλῦνον, δεῖξον χιόνος, Σωτήρ μου,
καθαρώτερον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸ Σῶμά σου καὶ τὸ Αἷμα, σταυρούμενος ὑπὲρ παντων,
ἔθηκας Λόγε·
τὸ μὲν Σῶμα, ἵνα ἀναπλάσης με· τὸ δὲ Αἷμα, ἵνα ἀποπλύνης
με,
τὸ πνεῦμα παρέδωκας, ἵνα ἐμὲ προσάξης, Χριστέ τῷ σῶ
Γεννήτορι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰργάσω τὴν σωτηρίαν, ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Κτίστης, ἵνα
σωθῶμεν·
ἐκουσίως ξύλῳ ἀνεσταύρωσαι, ἡ Ἐδὲμ κλεισθεῖσα
ἀνεώγνυτο·
τὰ ἄνω, τὰ κάτω, ἡ κτίσις, τὰ ἔθνη πάντα, σωθέντα
προσκυνουσί σε.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γενέσθω μοὶ κολυμβήθρα, τὸ Αἷμα τὸ ἐκ πλευρᾶς σου, ἅμα
καὶ πόμα,
τὸ πηγάσαν ὕδωρ τῆς ἀφέσεως, ἵνα ἐκατέρωθεν
καθαίρωμαι,
χριόμενος, πίνων, ὡς χρῖσμα καὶ πόμα Λόγε, τὰ ζωηρά σου
λόγια.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γυμνὸς εἶμι τοῦ Νυμφῶνος, γυμνὸς εἶμι καὶ τοῦ γάμου, ἅμα
καὶ δεῖπνου·
ἡ λαμπὰς ἐσβέσθη ὡς ἀνέλαιος, ἡ παστὰς ἐκλείσθη μοι

καθεύδοντι·
τὸ δεῖπνον ἐβρώθη· ἐγὼ δὲ χεῖρας καὶ πόδας, δεθεὶς ἔξω
ἀπέρριμμαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κρατήρα ἢ Ἐκκλησία, ἐκτήσατο τὴν Πλευράν σου τὴν
ζωηφόρον,
ἐξ ἧς ὁ διπλοῦς ἡμῖν ἐξέβλυσε, κρουνὸς τῆς ἀφέσεως καὶ
γνώσεως,
εἰς τύπον τῆς πάλαι, τῆς νέας, τῶν δύο ἅμα, Διαθηκῶν Σωτῆρ
ἡμῶν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ χρόνος ὁ τῆς ζωῆς μου, ὀλίγος καὶ πλήρης πόνων καὶ
πονηρίας·
ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ μὲ παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι·
μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρώμα τοῦ ἀλλοτρίου· Σωτῆρ αὐτὸς μὲ
οἴκτειρον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἵψήγορος νῦν ὑπάρχω, θρασύς δὲ καὶ τὴν καρδίαν, εἴκῃ καὶ
μάτην·
μὴ τῷ Φαρισαίῳ συγκαταδικάσης με, μᾶλλον τοῦ Τελώνου
τὴν ταπείνωσιν,
παράσχου μοὶ μόνη οἰκτίρμον, δικαιοκρίτα, καὶ τούτῳ
συναρίθμησον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξήμαρτον ἐνουβρίσας, τὸ σκεῦος τὸ τῆς σαρκός μου, οἶδα
Οἰκτίρμον·
ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ μὲ παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει
ἀνακάλεσαι· μὴ
γένωμαι κτῆμα, μὴ βρώμα τοῦ ἀλλοτρίου. Σωτῆρ αὐτὸς μοι
οἴκτειρον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Αὐτείδωλον ἐγενόμην, τοῖς πάθεσι τὴν ψυχὴν μου, βλάπτων
Οἰκτίρμον·

ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ μὲ παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει
ἀνακάλεσαι· μὴ γένωμαι κτῆμα,
μὴ βρῶμα τοῦ ἀλλοτρίου· Σωτὴρ αὐτὸς μὲ οἴκτειρον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οὐκ ἤκουσα τῆς φωνῆς σου, παρήκουσα τῆς γραφῆς σου,
τοῦ Νομοθέτου·

ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι·
μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα τοῦ ἀλλοτρίου· Σωτὴρ αὐτὸς μὲ
οἴκτειρον.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄσώματον πολιτείαν, ἐν σώματι μετελθοῦσα, χάριν Ὅσια,
πρὸς Θεοῦ μεγίστην ὄντως εἴληφας, τῶν πιστῶς τιμώντων σὲ
προΐστασο·

διὸ δυσωποῦμεν, παντοίων πειρατηρίων, ἡμᾶς εὐχαῖς σου
λύτρωσαι.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγάλων ἀτοπημάτων, εἰς βάθος κατενεχθεῖσα, οὐ
κατεσχέθης·

ἀλλ' ἀνέδραμες λογισμῶ κρείττονι, πρὸς τὴν ἀκροτάτην
διαπράξεως,

σαφῶς ἀρετὴν παραδόξως, Ἀγγέλων φύσιν, Μαρία
καταπλήξασα.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνδρέα Πατέρων κλέος, εὐχαῖς σου μὴ ἐπιλάθη καθικετεύων,
παρεστῶς Τριάδα τὴν ὑπέρθεον, ὅπως λυτρωθῶμεν τῆς
κολάσεως,

οἱ πόθῳ προστάτην σὲ θεῖον, ἐπικαλοῦντες, τὸ Κρήτης
ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄμεριστον τῇ οὐσίᾳ, ἀσύγχυτον τοῖς προσώποις θεολογῶ σε,
τὴν Τριαδικὴν μίαν Θεότητα, ὡς ὁμοβασίλειον καὶ
σύνθρονον·
βοῶ σοι τὸ Ἄσμα, τὸ μέγα, τὸ ἐν ὑψίστοις, τρισσῶς
ὑμνολογούμενον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Θεοτοκίον.

Καὶ τίκεις καὶ παρθενεύεις, καὶ μένεις δι' ἀμφοτέρων, φύσει
Παρθένος·
ὁ τεχθεὶς καινίζει νόμους φύσεως, ἡ νηδὺς δὲ κύει μὴ
λοχεύουσα.
Θεὸς ὅπου θέλει, νικᾶται φύσεως τάξις· ποιεῖ γὰρ ὅσα
βούλεται.

Ὡδὴ ε' . Ὁ Εἰρμός.

«Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι,
καὶ ὀδήγησον καὶ ἐγώ, ἐν τοῖς προστάγμασί σου,
καὶ δίδαξόν με Σωτὴρ, ποιεῖν τὸ θέλημά σου». (Δίς)

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐν νυκτὶ τὸν βίον μου διῆλθον αἰεὶ· σκότος γὰρ γέγονε,
καὶ βαθεῖά μοι ἀχλύς, ἡ νύξ τῆς ἀμαρτίας·
ἀλλ' ὡς ἡμέρας υἱόν, Σωτὴρ ἀνάδειξόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ῥουβὶμ μιμούμενος ὁ τάλας ἐγώ, ἔπραξα ἄθεσμον,
καὶ παράνομον βουλήν, κατὰ Θεοῦ Ὑψίστου,
μιάνας κοίτην ἐμήν, ὡς τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξομολογοῦμαί σοι Χριστέ Βασιλεῦ· Ἥμαρτον ἥμαρτον,
ὡς οἱ πρὶν τῷ Ἰωσήφ, ἀδελφοὶ πεπρακότες,
τὸν τῆς ἀγνείας καρπὸν, καὶ τὸν τῆς σωφροσύνης.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὑπὸ τῶν συγγόνων ἡ δικαία ψυχὴ, δέδοτο πέπρατο,
εἰς δουλείαν ὁ γλυκύς, εἰς τύπον τοῦ Κυρίου·
αὐτὴ δὲ ὅλη ψυχὴ, ἐπράθης τοῖς κακοῖς σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἰωσήφ τὸν δίκαιον, καὶ σώφρονα νοῦν, μίμησαι τάλαινα,
καὶ ἀδόκιμε ψυχὴ, καὶ μὴ ἀκολασταίνου,
ταῖς παραλόγοις ὁρμαῖς, ἀεὶ παρανομοῦσα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ λάκκῳ ὤκησε ποτὲ Ἰωσήφ, Δέσποτα Κύριε,
ἀλλ' εἰς τύπον τῆς Ταφῆς, καὶ τῆς Ἐγέρσεώς σου·
ἐγὼ δὲ τί σοὶ ποτέ, τοιοῦτο προσενέγκω;

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Μωσέως ἤκουσας τὴν θίβην ψυχὴ, ὕδασι,
κύμασι φερομένην ποταμοῦ, ὡς ἐν θαλάμῳ πάλαι,
φυγοῦσαν δρᾶμα πικρὸν, βουλῆς Φαραωνίτου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ τὰς μαίας ἤκουσας κτεινούσας ποτέ, ἄνηβον τάλαινα,
τὴν ἀρρένωπὸν ψυχὴ· τῆς σωφροσύνης πρᾶξιν,
νῦν ὡς ὁ μέγας Μωσῆς, τιθηνοῦ τὴν σοφίαν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς Μωσῆς ὁ μέγας τὸν Αἰγύπτιον νοῦν, πλήξασα τάλαινα,
οὐκ ἀπέκτεινας ψυχὴ· καὶ πῶς οἰκήσεις λέγε,
τὴν ἔρημον τῶν παθῶν, διὰ τῆς μετανοίας;

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰς ἐρήμους ὤκησεν ὁ μέγας Μωσῆς· δεῦρο δὴ μίμησαι,
τὴν αὐτοῦ διαγωγὴν, ἵνα καὶ τῆς ἐν βάτῳ,
θεοφανείας ψυχὴ, ἐν θεωρίᾳ γένη.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Μωσέως ράβδον εἰκονίζου ψυχὴ, πλήττουσαν
θάλασσαν,

καὶ πηγνύουσαν βυθόν, τύπῳ Σταυροῦ τοῦ Θεοῦ·
δι' οὗ δυνήσῃ καὶ σύ, μεγάλα ἐκτελέσαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἄαρῶν προσέφερε τὸ πῦρ τῷ Θεῷ, ἄμωμον ἄδολον,
 ἀλλ' Ὀφνεὶ, καὶ Φινεές, ὡς σὺ ψυχὴ προσῆγον,
 ἀλλότριον τῷ Θεῷ, ῥερυπωμένον βίον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς βαρὺς τῆ γνώμη Φαραὼ τῷ πικρῷ, γέγονα Δέσποτα,
 Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα,
 καὶ ὑποβρύχιος νοῦς· ἀλλὰ βοήθησόν μοι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῷ πηλῷ συμπέφυρμαι ὁ τάλας τὸν νοῦν· πλῦνόν με
 Δέσποτα,

τῷ λουτῆρι τῶν ἐμῶν, δακρύων δέομαί σου,
 τὴν τῆς σαρκός μου στολὴν, λευκάνας ὡς χιόνα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐὰν ἐρευνήσω μου τὰ ἔργα Σωτήρ, ἅπαντα ἄνθρωπον,
 ὑπερβάντα ἐμαυτὸν, ὁρῶ ταῖς ἀμαρτίαις,
 ὅτι ἐν γνώσει φρενῶν, ἤμαρτον, οὐκ ἀγνοῖα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φεῖσαι φεῖσαι Κύριε, τοῦ πλάσματός σου· ἤμαρτον ἄνες μοι,
 ὁ τῆ φύσει καθαρός, αὐτὸς ὑπάρχεις μόνος,
 καὶ ἄλλος πλήν σου οὐδεὶς, ὑπάρχει ἔξω ῥύπου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δι' ἐμέ Θεὸς ὢν ἐμορφώθης ἐμοί, ἔδειξας θαύματα,
 ἰασάμενος λεπρούς, καὶ παραλύτους σφίγξας,
 Αἰμόρρου στήσας Σωτήρ, ἀφῆ κρασπέδου ῥύσιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Αἰμόρρουν μίμησαι ἀθλία ψυχὴ· πρόσδραμε κράτησον,
 τοῦ κρασπέδου τοῦ Χριστοῦ, ἵνα ῥυσθῆς μαστίγων,
 ἀκούσης δὲ παρ' αὐτοῦ· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν χαμαὶ συγκύπτουσαν μιμοῦ ᾧ ψυχὴ, πρόσσελθε,
 πρόσπεσον, τοῖς ποσὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἵνα σὲ ἀνορθώση,
 καὶ βηματίσης ὀρθῶς, τὰς τρίβους τοῦ Κυρίου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ φρέαρ Δέσποτα ὑπάρχεις βαθύ, βλῦσόν μοι νάματα,
ἐξ ἀχράντων σου φλεβῶν, ἴν' ὡς ἡ Σαμαρεῖτις,
μηκέτι πίνων διψῶ· ζωῆς γὰρ ρεῖθρα βλύζεις.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σιλωὰμ γενέσθω μοι τὰ δάκρυά μου, Δέσποτα Κύριε,
ἵνα νίψωμαι κἀγώ, τὰς κόρας τῆς ψυχῆς μου,
καὶ ἴδω σὲ νοερῶς, τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων.

Ἄσσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄσυγκρίτῳ ἔρωτι πανόλβιε, Ξύλον ποθήσασα,
προσκυνῆσαι τῆς ζωῆς, ἠξίωσαι τοῦ πόθου·
ἀξίωσον οὖν καμέ, τυχεῖν τῆς ἄνω δόξης.

Ἄσσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥεῖθρον Ἰορδάνειον περάσασα, εὔρες ἀνάπαυσιν,
τὴν ἀνώδυνον σαρκός, ἠδονὴν ἐκφυγοῦσα·
ἧς καὶ ἡμᾶς ἐξελοῦ, σαῖς προσευχαῖς Ἄσσια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ποιμένων ἄριστον Ἀνδρέα σόφε, πρόκριτον ὄντα σε,
πόθῳ δέομαι πολλῶ, καὶ φόβῳ σαις πρεσβείαις,
τῆς σωτηρίας τυχεῖν, καὶ ζωῆς αἰωνίου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὲ Τριάς δοξάζομεν τὸν ἕνα Θεόν· Ἄγιος, Ἄγιος,
Ἄγιος εἶ ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα,
ἀπλῆ οὐσία Μονάς, ἀεὶ προσκυνουμένη.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Θεοτοκίον.**

Ἐκ σοῦ ἠμφιάσατο τὸ φύραμά μου, ἄφθορε ἄνανδρε,
Μητροπάρθενε Θεός, ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας·
καὶ ἤνωσεν ἑαυτῷ, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν.

Ὡδή ς'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν,
καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ Ἰδοῦ κατωτάτου,
καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου». (Δίς)

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ δάκρυα Σωτῆρ τῶν ὀμμάτων μου, καὶ τοὺς ἐκ βάθους
στεναγμούς,
καθαρῶς προσφέρω, βοώσης τῆς καρδίας·
ὁ Θεὸς ἡμάρτηκά σοι, ἰλάσθητί μοι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξένευσας ψυχὴ τοῦ Κυρίου σου, ὡσπερ Δαθὰν καὶ Ἀβειρών·
ἀλλὰ φεῖσαι κράξον, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας·
ἵνα μὴ τὸ χάσμα, τῆς γῆς σὲ συγκαλύψῃ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς δάμαλις, ψυχὴ παροιστρήσασα, ἐξωμοιώθης τῷ Ἐφραΐμ·
ὡς δορκὰς ἐκ βρόχων, ἀνάσωσον τὸν βίον,
πτερωθεῖσα πράξει, καὶ νῦν καὶ θεωρία.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ χεὶρ ἡμᾶς, Μωσέως πιστώσεται, ψυχὴ πῶς δύναται Θεός,
λεπρωθέντα βίον, λευκάναι καὶ καθάραι·
καὶ μὴ ἀπογνῶς σεαυτήν, κἄν ἐλεπρώθῃς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ κύματα, Σωτῆρ τῶν παισμάτων μου, ὡς ἐν θαλάσῃ
Ἐρυθρᾷ,
ἐπαναστραφέντα, ἐκάλυψέ με ἄφνω,
ὡς τοὺς Αἰγυπτίους, ποτὲ καὶ τοὺς τριστάτας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀγνώμονα, ψυχὴ τὴν προαίρεσιν, ἔσχεσ ὡς πρὶν ὁ Ἰσραήλ·
τοῦ γὰρ θείου μάννα, προέκρινας ἀλόγως,
τὴν φιλήδονον, τῶν παθῶν ἀδηφαγίαν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ ὕεια, κρέα καὶ τοὺς λέβητας, καὶ τὴν Αἰγύπτιον τροφήν,
τῆς ἐπουρανίου, προέκρινας ψυχὴ μου,
ὡς ὁ πρὶν ἀγνώμων, λαὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ φρέατα, ψυχὴ προετίμησας, τῶν Χαναναίων ἐννοιῶν,
τῆς φλεβὸς τὴν πέτραν, ἐξ ἧς ὁ τῆς σοφίας,
ὡς κρατὴρ προχέει, κρουνοὺς θεολογίας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς ἐπληξε, Μωσης ὁ θεράπων σου, ῥάβδῳ τὴν πέτραν
τυπικῶς,

τὴν ζωοποιόν σου, Πλευρὰν προδιετύπου·
ἐξ ἧς πάντες πόμα, ζωῆς Σωτὴρ ἀντλοῦμεν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐρεύνησον, ψυχὴ κατασκόπευσον, ὡς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ,
τῆς κληροδοσίας, τὴν γῆν ὅποια ἐστί,
καὶ κατοίκησον, ἐν αὐτῇ δι' εὐνομίας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀνάστηθι, καὶ καταπολέμησον, ὡς Ἰησοῦς τὸν Ἀμαλήκ,
τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, καὶ τοὺς Γαβαωνίτας,
τοὺς ἀπατηλοὺς λογισμοὺς, ἀεὶ νικῶσα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Διάβηθι, τοῦ χρόνου τὴν ρέουσάν, φύσιν ὡς πρὶν ἢ Κιβωτός,
καὶ τῆς γῆς ἐκείνης, γενοῦ ἐν κατασχέσει,
τῆς ἐπαγγελίας ψυχῆ· Θεὸς κελεύει.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς ἔσωσας, τὸν Πέτρον βοήσαντα, σῶσον προφθάσας μὲ
Σωτὴρ,

τοῦ θηρὸς μὲ ρῦσαι, ἐκτεῖνας σου τὴν χεῖρα,
καὶ ἀνάγαγε τοῦ βυθοῦ τῆς ἀμαρτίας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Λιμένα σε, γινώσκω γαλήνιον, Δέσποτα Δέσποτα Χριστέ·
ἀλλ' ἐκ τῶν ἀδύτων, βυθῶν τῆς ἀμαρτίας,

καὶ τῆς ἀπογνώσεώς με, προφθάσας ῥῦσαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐγὼ εἶμι, Σωτὴρ ἦν ἀπώλεσας, πάλαι βασίλειον δραχμῆν·
ἀλλ' ἀνάψας λύχνον, τὸν Πρόδρομόν σου Λόγε,
ἀναζήτησον, καὶ εὐρὲ τὴν σὴν εἰκόνα.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴνα παθῶν, φλογμὸν κατασβέσειας, δακρύων ἔβλυζες αἰεὶ,
ὄχετοὺς Μαρία, ψυχὴν πυρπολουμένη·
ῶν τὴν χάριν νέμοις, κάμοι τῷ σῷ οἰκέτῃ.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπάθειαν, ἐκτήσω οὐράνιον, δι' ἀκροτάτης ἐπὶ γῆς,
πολιτείας, Μῆτερ· διὸ τοὺς σὲ ὑμνοῦντας,
ἐκ παθῶν ῥυσθῆναι, προσλήψεως δυσώπει.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς Κρήτης σε, Ποιμένα καὶ πρόεδρον, καὶ Οἰκουμένης
πρεσβευτήν,
ἐγνωκῶς προστρέχω, Ἀνδρέα καὶ βοῶ σοί.
Ἐξελοῦ με Πάτερ, βυθοῦ τῆς ἀμαρτίας.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τριάς εἶμι, ἀπλὴ ἀδιαίρετος, διαιρετὴ προσωπικῶς,
καὶ Μονὰς ὑπάρχω, τῆ φύσει ἠνωμένη.
Ὁ Πατὴρ φησιν, ὁ Υἱὸς καὶ θεῖον Πνεῦμα.

**Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Θεοτοκίον.**

Ἡ μήτρα σου, Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε, μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς,
ἀλλ' ὡς Κτίστην πάντων, δυσώπει Θεοτόκε,
ἵνα ταῖς πρεσβείαις, ταῖς σαῖς δικαιωθῶμεν.

Ὁ Εἰρμός.

«Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν,
καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ᾿Αδου κατωτάτου,
καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου».

Κοντάκιον αὐτόμελον. Ἦχος πλ. β'.

**Ψυχή μου ψυχή μου, ἀνάστα, τὶ καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει,
καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι, ἀνάνηψον οὖν, ἵνα φείσηταί σου
Χριστὸς
ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.**

Ὁ Οἶκος.

**Τὸ τοῦ Χριστοῦ ἰατρεῖον βλέπων ἀνεωγμένον, καὶ τὴν ἐκ
τούτου τῷ Ἀδὰμ πηγάζουσαν ὑγείαν, ἔπαθεν, ἐπλήγη ὁ
διάβολος, καὶ ὡς
κινδυνεύων ὠδύρετο, καὶ τοῖς αὐτοῦ φίλοις ἀνεβόησε· τὶ
ποιήσω τῷ Υἱῷ τῆς Μαρίας; κτείνει μὲ ὁ Βηθλεεμίτης, ὁ
πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.**

Συναξάριον.**τοῦ Μηναιίου, εἶτα τὸ παρόν.**

**Τῇ Πέμπτῃ τῆς πέμπτης Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν,
κατὰ τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν
τοῦ Μεγάλου καὶ κατανυκτικοῦ Κανόνος.**

Στίχοι. Τρόπους, Ἰησοῦ, κατανύξεως δίδου. ᾿Αδουσι νυνὶ
Κανόνα σοὶ τὸν Μέγαν.

**Ταις τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.**

**Εἶτα ψάλλομεν τοὺς Μακαρισμούς καὶ τὰ Τροπάρια, ὡς
ἔπεται, μετὰ τῶν μετανοιῶν ἀνὰ ἐκάστῳ.**

Ἦχος πλ. β'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ληστήν τοῦ Παραδείσου Χριστέ πολίτην, ἐπὶ Σταυροῦ σοὶ
βοήσαντα,
τὸ Μνήσθητί μου προαπειργάσω·
αὐτοῦ τῆς μετανοίας ἀξίωσον καὶ μὲ τὸν ἀνάξιον.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Τὸν Μανωὲ ἀκούεις πάλαι ψυχὴ μου, Θεοῦ ἐν φαντασίᾳ
γενόμενον,
καὶ τὸν ἐκ στεῖρας τότε λαβόντα, καρπὸν ἐπαγγελίας·
αὐτοῦ τὸ εὐσεβὲς μιμησώμεθα.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Τὴν τοῦ Σαμψῶν ζηλώσασα ῥαθυμίαν,
τὴν δόξαν ἀπεκείρω τῶν ἔργων σου,
ψυχὴ προδοῦσα τοῖς ἄλλοφύλοις,
διὰ φιληδονίας, τὴν σὺφρονα ζωὴν καὶ μακάριον.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γην.

Ὅ πρὶν ἐν σιαγόνι ὄνου νικήσας, τοὺς ἄλλοφύλους νυν
παρανάλωμα,
τῆς ἐμπαθοῦς λαγνείας εὐρέθη, ἀλλ' ἔκφυγε ψυχὴ μου,
τὴν μίμησιν, τὴν πρᾶξιν, τὴν χαύνωσιν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Βαρὰκ καὶ Ἰεφθάε οἱ στρατιάρχαι, κριταὶ τοῦ Ἰσραὴλ
προεκρίθησαν,
μεθ' ὧν Δεβόρρα ἡ ἄρρενόφρων, αὐτῶν ταις ἀριστείαις,
ψυχὴ ἄρρενωθεῖσα κρατύνθητι.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Τὴν Ἰαήλ ἀνδρείαν ἔγνωσ ψυχὴ μου, τὴν τὸν Σισάρα πρὶν
σκολοπίσασαν, καὶ σωτηρίαν ἐργασαμένην,
τὸν πάσσαλον ἀκούεις, δι' οὗ σοὶ ὁ Σταυρὸς εἰκονίζεται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Θύσον ψυχὴ θυσίαν ἐπαινουμένην, πρᾶξιν ὡς θυγατέρα
προσάγαγε,
τῆς Ἰεφθάε καθαρωτέραν, καὶ σφάξον ὥσπερ θῦμα,
τὰ πάθη τῆς σαρκὸς τῷ Κυρίῳ σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Τοῦ Γεδεῶν τὸν πόκον νόει ψυχὴ μου, ἐξ οὐρανοῦ τὴν
δρόσον
ὑπόδεξαι, καὶ κύψον ὥσπερ κύων καὶ πίε,
τὸ νᾶμα τὸ ἐκ νόμου, ῥυέν τῇ ἀποθλίψει τοῦ γράμματος.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἦλει τοῦ ἱερέως τὴν καταδίκην, ψυχὴ μου ἐπεσπάσω δι'
 ἔνδειαν,
 φρενῶν ἀνασχομένη τὰ πάθη, ἐν σοὶ ὡσπερ ἐκεῖνος,
 τὰ τέκνα ἐνεργεῖν τὰ παράνομα.

**Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ
 εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα, καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν
 ἐμοῦ.**

Ἐν τοῖς κριταῖς Λευίτης δι' ἐμμελείας, τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα
 ταῖς
 δώδεκα, φυλαῖς διεἴλε ψυχὴ μου, ἵνα τὸ μῖσος θριαμβεύσῃ,
 τὸ ἐκ Βενιαμὴν τὸ παράνομον.

**Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς
 Οὐρανοῖς.**

Ἡ φιλοσόφρων Ἄννα προσευχομένη, τὰ χεῖλη μὲν ἐκίνει πρὸς
 αἴνεσιν,
 φωνὴ δὲ ταύτης οὐκ ἐξηχεῖτο· ἀλλ' ὅμως στεῖρα οὔσα,
 Υἱὸν τῆς προσευχῆς τίκτει ἄξιον.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν τοῖς κριταῖς ὁ Ἄννης ἐκρίθη γόνος, ὁ μέγας Σαμουήλ,
 ὃν ἐθρέψατο, ἡ Ἀρμαθὲμ ἐν οἴκῳ Κυρίου, αὐτὸν ζήλου ψυχὴ
 μου,
 καὶ κρίναι πρὸς τῶν ἄλλων τὰ ἔργα σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δαυίδ εἰς Βασιλέα ἐκλελεγμένος, βασιλικῶς ἐχρίσθη τῷ
 κέρατι,

τοῦ Θεοῦ μύρου· σὺ οὖν ψυχὴ μου, τὴν ἄνω Βασιλείαν εἰ
θέλεις,
μύρω χρῖσαι τοῖς δάκρυσιν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Ἄγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐλέησον τὸ πλάσμα σου Ἐλεῆμον, οἴκτειρον τῶν χειρῶν σου
τὸ ποίημα, καὶ φεῖσαι πάντων ἡμαρτηκότων,
κάμοῦ τοῦ ὑπὲρ πάντας, τοῖς σοῖς ὑπεριδόντος προστάγμασι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀνάρχω καὶ γεννήσει τε καὶ προόδω, Πατέρα προσκυνῶ τὸν
γεννήσαντα,
Υἱὸν δοξάζω τὸν γεννηθέντα, ὑμῶ τὸ συνεκλάμπον Πατρὶ τε,
καὶ
αἱ Υἱῷ, Πνεῦμα Ἅγιον.

**Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Θεοτοκίον.**

Τὸν ὑπὲρ φύσιν Τόκον σου προσκυνοῦμεν, τὴν κατὰ φύσιν
δόξαν τοῦ
βρέφους σου, μὴ διαιροῦντες Θεογεννητορ· ὁ εἷς γὰρ τῷ
προσώπῳ,
διττὸς ὁμολογεῖται ταῖς φύσεσιν.

Εἶθ' οὕτω τὰς λοιπὰς Ὁδὰς τοῦ Κανόνος.

Ὁδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμὸς.

«Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδίκησαμεν ἐνώπιόν σου,
οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν· καθὼς ἐνετείλω
ἡμῖν.

Ἀλλὰ μὴ παραδῶῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων

Θεός». (Δίς)

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμάρτηκα, ἐπλημμέλησα, καὶ ἠθέτησα τὴν ἐντολήν σου·
ὅτι ἐν ἀμαρτίαις προήχθην, καὶ προσέθηκα τοῖς μώλωπι
τραῦμα ἐμοί,
ἀλλ' αὐτὸς μὲ ἐλέησον ὡς εὐσπλαγχνος, ὁ τῶν Πατέρων
Θεός.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ κρύφια τῆς καρδίας μου, ἐξηγόρευσά σοι τῷ Κριτῇ
μου· ἴδε μου τὴν ταπείνωσιν,
ἴδε καὶ τὴν θλιψίν μου, καὶ πρόσχευε τῇ κρίσει μου νῦν· καὶ
αὐτὸς μὲ ἐλέησον
ὡς εὐσπλαγχνος ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σαοὺλ ποτέ, ὡς ἀπώλεσε, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ψυχὴ τὰς ὄνους,
πάρεργον τὸ βασίλειον εὔρε, πρὸς ἀνάρρησιν.
Ἄλλ' ὄρα μὴ λάθῃς σαυτὴν, τὰς κτηνώδεις ὀρέξεις σου,
προκρίνουσα τῆς βασιλείας Χριστοῦ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δαυῖδ ποτέ, ὁ πατρόθεος, εἰ καὶ ἤμαρτε διττῶς ψυχὴ μου,
βέλει μὲν τοξευθεὶς τῆς μοιχείας, τῷ δὲ δόρατι ἀλοῦς
τῆς τοῦ φόνου ποινῆς. Ἄλλ' αὐτὴ τὰ βαρύτερα τῶν ἔργων
νοσεῖς, ταῖς κατὰ γνώμην ὀρμαῖς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Συνῆψε μὲν, ὁ Δαυῖδ ποτέ, ἀνομήματι τὴν ἀνομίαν,
φόνω γὰρ τὴν μοιχείαν ἐκίρνα, τὴν μετάνοιαν εὐθὺς
παραδείξας διπλῆν.

Ἄλλ' αὐτὴ πονηρότερα εἰργάσω ψυχὴ, μὴ μεταγνοῦσα Θεῷ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δαυῖδ ποτέ ἀνεστήλωσε, συγγραψάμενος ὡς ἐν εἰκόνι,
ὕμνον, δι' οὗ τὴν πρᾶξιν ἐλέγχει, ἦν εἰργάσατο κραυγάζων.
Ἐλέησόν με, σοὶ γὰρ μόνω ἐξήμαρτον, τῷ πάντων Θεῷ· αὐτὸς

καθάρισόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ Κιβωτός, ὡς ἐφέρετο, ἐπιδίφριος ὁ Ζᾶν ἐκεῖνος,
ὅτε ἀνατραπέντος τοῦ μόσχου, μόνον ἤψατο, Θεοῦ ἐπειράθη
ὀργῆς.

Ἄλλ' αὐτοῦ τὴν ἀυθάδειαν φυγοῦσα ψυχὴ, σέβου τὰ Θεῖα
καλῶς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀκήκοας, τοῦ Ἀβεσσαλώμ, πῶς τῆς φύσεως ἀντεξανέστη·
ἔγνωσ τὰς ἐναγεῖς αὐτοῦ πράξεις, αἷς ἐξύβρισε, τὴν κοίτην
Δαυΐδ τοῦ πατρός.

Ἄλλ' αὐτὴ ἐμιμήσω, τὰς αὐτοῦ ἐμπαθεῖς, καὶ φιληδόνους
ὀρμάς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἵπέταξας, τὸ ἀδούλωτον, σοῦ ἀξίωμα τῷ σώματί σου·
ἄλλον γάρ Ἀχιτόφελ εὐροῦσα τὸν ἐχθρὸν ψυχὴ, συνῆλθες
ταῖς τούτου βουλαῖς·

ἄλλ' αὐτὰς διεσκέδασεν, αὐτὸς ὁ Χριστός, ἵνα σὺ πάντων
σωθῆς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Σολομῶν, ὁ θαυμάσιος, ὁ καὶ χάριτος σοφίας πλήρης,
οὗτος τὸ πονηρὸν ἐναντίον, τοῦ Θεοῦ ποτέ, ποιήσας ἀπέστη
αὐτοῦ·

ὣ αὐτὴ τὸν ἐπάρατόν σου βίον, ψυχὴ προσαφωμοίωσας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ταῖς ἡδοναῖς, ἐξελκόμενος, τῶν παθῶν αὐτοῦ κατερρύπουτο,
οἴμοι!

ὁ ἐραστὴς τῆς σοφίας, ἐραστὴς πορνῶν γυναικῶν, καὶ ξένος
Θεοῦ·

ὄν αὐτὴ ἐμιμήσω, κατὰ νοῦν ὧ ψυχὴ, ἡδυπαθείαις αἰσχροῖς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ῥοβοάμ, παρεζήλωσας, ἀλογήσαντα βουλής πατρώας,
ἅμα δὲ καὶ τὸν κάκιστον δοῦλον, Ἱεροβοάμ, τὸν πρὶν

ἀποστάτην ψυχή.

Ἄλλά φεῦγε τὴν μίμησιν, καὶ κράζε Θεῶ. Ἕμαρτον οἴκτειρόν
με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἀχαάβ παρεζήλωσας, τοῖς μιάσμασι ψυχή μου, οἴμοι!
γέγονας σαρκικῶν μολυσμάτων, καταγώγιον καὶ σκεῦος
αἰσχρὸν τῶν παθῶν.

Ἄλλ' ἐκ βάθους σου στέναξον, καὶ λέγε Θεῶ, τὰς ἀμαρτίας
σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκλείσθη σοί, Οὐρανὸς ψυχή, καὶ λιμὸς Θεοῦ κατέλαβέ σε,
ὅτε τοῖς Ἡλιοῦ τοῦ Θεοβίστου, ὡς ὁ Ἀχαάβ, ἠπείθησας λόγοις
ποτέ.

Ἄλλὰ τὴ Σαραφθίαν μιμουμένη, θρέψον Προφήτου ψυχήν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Μανασσῆ, ἐπεσώρευσας, τὰ ἐγκλήματα τῆ προαιρέσει,
στήσασα ὡς βδελύγματα πάθη, καὶ πληθύνουσα ψυχή,
προσωχθίσματα·

Ἄλλ' αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν, ζηλοῦσα θερμῶς, κτῆσαι
κατάνυξιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Προσπίπτω σοί, καὶ προσάγω σοι, ὥσπερ δάκρυα τὰ ῥήματά
μου·

Ἕμαρτον, ὡς ἤμαρτε Πόρνη, καὶ ἠνόμησα, ὡς ἄλλος οὐδεὶς
ἐπὶ γῆς.

Ἄλλ' οἴκτειρήσον Δέσποτα τὸ ποίημά σου, καὶ ἀνακάλεσαί
με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κατέχρωσα, τὴν εἰκόνα σου, καὶ παρέφθειρα τὴν ἐντολήν
σου·

ὅλον ἀπημαυρώθη τὸ κάλλος, καὶ τοῖς πάθεσιν ἐσβέσθη
Σωτὴρ ἡ λαμπάς.

Ἄλλ' οἰκτεῖρας ἀπόδος μοι, ὡς ψάλλει Δαυΐδ τὴν ἀγαλλίασιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐπίστρεψον, μετανόησον, ἀνακάλυψον τὰ κεκρυμμένα·
λέγε Θεῷ τῷ τὰ πάντα εἰδότι· Σὺ γινώσκεις μου τὰ κρύφια
μόνε Σωτήρ·
καὶ αὐτὸς με ἐλέησον, ὡς ψάλλει Δαυΐδ, κατὰ τὸ ἔλεός σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξέλιπον, αἱ ἡμέραι μου, ὡς ἐνύπνιον ἐγειρομένου·
ὄθεν ὡς Ἐζεκίας δακρύω, ἐπὶ κλίνης μου προσθῆναί μοι
χρόνους ζωῆς.
Ἄλλὰ τίς Ἡσαΐας, παραστήσεται μοι ψυχὴ, εἰμὴ ὁ πάντων
Θεός;

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βοήσασα, πρὸς τὴν ἄχραντον, Θεομήτορα πρὶν ἀπεκρούσω,
λύσσαν παθῶν βιαίων ὄχλούντων,
καὶ κατήσχυνας, ἐχθρὸν τὸν πτερνίσαντα.
Ἄλλὰ δὸς νῦν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, κἄμοι τῷ δούλῳ σου.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅν ἔστερξας, ὃν ἐπόθησας, οὔτινος κατ' ἴχνος ἦκες,
οὔτος τὴν μετάνοιαν εὔρε, καὶ δεδώρηται, ὡς μόνος Θεὸς
συμπαθῆς.
ὃν ἀπαύστως ἰκέτευε, παθῶν λυτρωθῆναι ἡμᾶς, καὶ
περιστάσεων.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς πίστεως ἐν τῇ πέτρα με, ταις πρεσβείαις σου στήριζον
Πάτερ,
φόβῳ με τῷ ἐνθέῳ τειχίζων, καὶ μετάνοιαν, Ἀνδρέα
παράσχου μοι νυν,
δυσωπῶ σε καὶ ῥῦσαί με, παγίδος ἐχθρῶν, τῶν ἐκζητούντων
με.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τριάς ἀπλῆ, ἀδιαίρετε, ὁμοούσιε καὶ φύσις μία, φῶτα καὶ
φῶς,
καὶ ἅγια τρία, καὶ ἓν ἅγιον, ὑμνεῖται Θεὸς ἡ Τριάς.
Ἄλλ' ἀνύμνησον, δόξασον, ζωὴν καὶ ζωάς, ψυχὴ τὸν πάντων
Θεόν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Θεοτοκίον.

Ἦμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε
Θεογεννητορ,
ὅτι τῆς ἀχωρίστου Τριάδος, ἀπεκύησας τὸν ἓνα Υἱὸν καὶ
Θεόν·
καὶ αὐτὴ προηνέωξας ἡμῖν, τοῖς ἐν γῆ τᾶ ἐπουράνια.

Τὰ Τριώδια.

ᾠδὴ ἡ' Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμὸς.

Τὸν ἄναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν φρίττουσιν οὐρανῶν αἱ
Δυνάμεις,
καὶ τρέμουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἄνθρακες τοῦ πυρὸς τοῦ αἵλου, συμφλέξατε τὰ ὑλώδη
μου πάθη,
ἀνάπτοντές μοι νυν, τὸν ἔρωτα τῆς θείας, Ἀπόστολοι ἀγάπης.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰς σάλπιγγας τὰς εὐήχους τοῦ Λόγου, τιμήσωμεν, δι' ὧν
πέπτωκε
τείχη, ἀνίδρυτα ἐχθροῦ, καὶ τῆς θεογνωσίας, ἐδράσθησαν
ἐπάλξεις.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰνδάλματα ἐμπαθῆ τῆς ψυχῆς μου, συντρίψατε οἱ ναοὺς τε καὶ στήλας, συντρίψαντες ἐχθροῦ, Ἀπόστολοι Κυρίου, ναοὶ ἡγιασμένοι.

Θεοτοκίον.

Ἐχώρησας τὸν ἀχώρητον φύσει, ἐβάστασας τὸν βαστάζοντα πάντα, ἐθήλασας Ἀγνή, τὸν τρέφοντα τὴν Κτίσιν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Εἰρμός, καὶ ᾠχὸς ὁ αὐτός.

«Τοῦ Πνεύματος τῆ ἀρχιτεκτονία, δειμάμενοι πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν, Ἀπόστολοι Χριστοῦ, ἐν ταύτῃ εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σαλπίσαντες σάλπιγξι τῶν δογμάτων, κατέστρεψαν οἱ Ἀπόστολοι πᾶσαν, πλάνην εἰδωλικήν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπόστολοι ἡ καλὴ μετοικία, οἱ ἔφοροι Κόσμου, καὶ τῶν Οὐρανῶν πολῖται, τοὺς ὑμᾶς ἀεὶ ἀνευφημοῦντας, λυτρώσατε κινδύνων.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τρισήλιε παμφαῆς θεαρχία, ὁμόδοξε καὶ ὁμόθρονε φύσις, Πατὴρ ὁ παντουργός, Υἱὲ καὶ Θεῖον Πνεῦμα, ὑμνῶ σε εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔντιμον καὶ ὑπέρτατον θρόνον, ὑμνήσωμεν τοῦ Θεοῦ τὴν

Μητέρα,
 άπαύστως οί λαοί, τήν μόνην μετά τόκον, Μητέρα και
 Παρθένον.

Τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Ἦχος πλ.β'. Ὁ Εἰρμός.

«Ὁν Στρατιαί, οὐρανῶν δοξάζουσι, και φρίττει τὰ Χερουβίμ,
 και τὰ Σεραφίμ, πᾶσα πνοή και κτίσις ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε,
 και ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας». (Δίς)

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμαρτηκότα, Σωτήρ ἐλέησον, διέγειρόν μου τὸν νοῦν,
 πρὸς ἐπιστροφὴν, δέξαι μετανοοῦντα, οἰκτείρησον βοῶντα·
 Ἡμαρτὸν σοι μόνω, ἠνόμησα, ἐλέησόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ διφρηλάτης, Ἡλίας, ἄρματι, ταῖς ἀρεταῖς ἐπιβάς, ὡς εἰς
 οὐρανόν,
 ἤγετο ὑπεράνω, ποτὲ τῶν ἐπιγείων·
 τούτου οὔν ψυχὴ μου, τὴν ἄνοδον ἀναλογίζου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Ἰορδάνου, τὸ ρεῖθρον πρότερον, τη μηλωτῆ Ἡλιοῦ, δι'
 Ἐλισσαιέ,
 ἔστη ἔνθα και ἔνθα· αὐτὴ δὲ ὦ ψυχὴ μου,
 ταύτης οὐ μετέσχεσ, τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Ἐλισσαῖος, ποτὲ δεξάμενος, τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ,
 ἔλαβε διπλὴν, χάριν παρὰ Κυρίου, αὐτὴ δὲ ὦ ψυχὴ μου,
 ταύτης οὐ μετέσχεσ, τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ Σωμανῖτις, ποτὲ τὸν δίκαιον, ἐξένισεν ὦ ψυχὴ, γνώμη
 ἀγαθῆ·
 σὺ δὲ οὐκ εἰσωκίσω, οὐ ξένον, οὐχ ὀδίτην,

ὄθεν τοῦ Νυμφῶνος, ριφήση ἔξω θρηνωδοῦσα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Γιεζῆ, ἐμιμήσω τάλαινα, τὴν γνώμην τὴν ῥυπαράν,
πάντοτε ψυχὴ·

οὗ τὴν φιλαργυρίαν, ἀπώθου κἄν ἐν γήρει·
φεῦγε τῆς γεέννης, τὸ πῦρ ἐκσταῖσα τῶν κακῶν σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σὺ τὸν Ὀζίαν, ψυχὴ ζηλώσασα, τὴν τούτου λέπραν ἐν σοί,
ἔσχεσ ἐν διπλῶ· ἄτοπα γὰρ λογίζη, παράνομα δὲ πράττεις·
ἄφες ἃ κατέχεις, καὶ πρόσδραμε τῇ μετανοίᾳ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοὺς Νινευῖτας, ψυχὴ ἀκήκοας, μετανοοῦντας Θεῷ, σάκκῳ
καὶ σποδῶ·

τούτους οὐκ ἐμιμήσω, ἀλλ' ὥφθης σκαιοτέρα,
πάντων τῶν πρὸ νόμου, καὶ μετὰ νόμον ἐπταικότων.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν ἐν τῷ λάκκῳ, βορβόρου ἤκουσας, Ἱερεμίαν ψυχὴ, πόλιν
τὴν Σιών,

θρήνοις καταβοῶντα, καὶ δάκρυα ζητοῦντα,
μίμησαι τὸν τούτου, θρηνώδη βίον καὶ σωθήσῃ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Ἴωνάς, εἰς Θαρσεῖς ἀπέδραμε, προγνοὺς τὴν ἐπιστροφὴν,
τῶν Νινευῖτῶν· ἔγνω γὰρ ὡς προφήτης, Θεοῦ τὴν
εὐσπλαγχνίαν,

ὄθεν παρεζήλου, τὴν προφητείαν μὴ ψευσθῆναι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Δανιήλ, ἐν τῷ λάκκῳ ἤκουσας, πῶς ἔφραξεν ὡ ψυχὴ,
στόματα θηρῶν, ἔγνωκας πῶς οἱ Παῖδες, οἱ περὶ Ἀζαρίαν,
ἔσβεσαν τῇ πίστει, καμίνου φλόγα καιομένης.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῆς παλαιᾶς, Διαθήκης ἅπαντας, παρήγαγόν σοι ψυχὴ,
πρὸς ὑπογραμμόν· μίμησαι τῶν δικαίων, τὰς φιλοθέους
πράξεις·

ἔκφυγε δὲ πάλιν, τῶν πονηρῶν τὰς ἀμαρτίας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δικαιοκρίτα, Σωτήρ ἐλέησον, καὶ ῥῦσαί με τοῦ πυρός, καὶ τῆς ἀπειλῆς,

ἧς μέλλω ἐν τῇ κρίσει, δικαίως ὑποστῆναι·
ἄνες μοὶ πρὸ τέλους, δι' ἀρετῆς καὶ μετανοίας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς ὁ Ληστής ἐκβοῶ σοι τὸ Μνήσθητι· ὡς Πέτρος κλαίω
πικρῶς·

Ἄνες μοι, Σωτήρ, κράζω ὡς ὁ Τελώνης· δακρύω ὡς ἡ Πόρνη·
δέξαι μου τὸν θρῆνον, καθὼς ποτὲ τῆς Χαναναίας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν σηπεδόνα, Σωτήρ, θεράπευσον τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς,
μόνε ἰατρέ· μάλαγμά μοι ἐπίθες καὶ ἔλαιον καὶ οἶνον,
ἔργα μετανοίας, κατάνυξιν μετὰ δακρύων.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Χαναναίαν κάγω μιμούμενος, Ἐλέησόν με, βοῶ, τῷ Υἱῷ
Δαυΐδ·

ἄπτομαι τοῦ κρασπέδου ὡς ἡ Αἰμορροοῦσα·
κλαίω ὡς ἡ Μάρθα καὶ Μαρία ἐπὶ Λαζάρου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸ τῶν δακρύων, Σωτήρ, ἀλάβαστρον ὡς μύρον κατακενῶν
ἐπὶ κεφαλῆς κράζω σοι ὡς ἡ Πόρνη τὸν ἔλεον ζητοῦσα·
δέησιν προσάγω καὶ ἄφεισιν αἰτῶ λαβεῖν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ μηδεὶς ὡς ἐγὼ σοι ἤμαρτεν, ἀλλ' ὅμως δέξαι κάμέ,
εὐσπλαγχνε

Σωτήρ, φόβω μετανοοῦντα καὶ πόθω κεκραγότα·
Ἠμαρτόν σοι μόνω, ἠνόμησα, ἐλέησόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φεῖσαι, Σωτήρ, τοῦ ἰδίου πλάσματος καὶ ζήτησον ὡς ποιμὴν
τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον· πλανηθέντα ἐξάρπασον τοῦ λύκου,

ποίησόν με θρέμμα ἐν τῇ νομῇ τῶν σῶν προβάτων.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὅταν Κριτῆς καθίσῃς ὡς εὐσπλαγχνος καὶ δείξης τὴν φοβερὰν δόξαν

σου Χριστέ, ὦ ποῖος φόβος τότε! καμίνου καιομένης, πάντων δειλιώντων τὸ ἄστεκτον τοῦ βήματός σου.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ τοῦ Φωτός, τοῦ ἀδύτου Μήτηρ σε, φωτίσασα σκοτασμοῦ, ἔλυσε παθῶν ὅθεν εἰσδεδεγμένη, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν, φώτισον Μαρία, τοὺς σὲ πιστῶς ἀνευφημοῦντας.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θαῦμα καινόν, κατιδῶν ἐξίστατο, ὁ θεῖος ὄντως ἐν σοί, Μῆτερ Ζωσιμας,

Ἄγγελον γὰρ ἑώρα, ἐν σώματι καὶ θάμβους ὅλος ἐπληροῦτο, Χριστὸν ὑμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς παρρησίαν, ἔχων πρὸς Κύριον, Ἀνδρέα Κρήτης σεπτόν, κλέος δυσωπῶ, πρέσβευε τοῦ δεσμοῦ με, τῆς ἀνομίας λύσιν, νῦν εὐρεῖν εὐχαῖς σου, Διδάσκαλε, Ὅσιων δόξα.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Ἄναρχε Πάτερ, Υἱὲ συνάναρχε, Παράκλητε ἀγαθέ, Πνεῦμα τὸ εὐθές,

Λόγου Θεοῦ Γεννητορ, Πατὴρ ἀνάρχου Λόγε, Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον, Τριάς Μονὰς ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Θεοτοκίον.

Ὡς ἐκ βαφῆς, ἀλουργίδος, Ἄχραντε, ἡ νοητὴ πορφυρίς τοῦ Ἐμμανουήλ, ἔνδον ἐν τῇ γαστρὶ σου ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη.

ὄθεν Θεοτόκον, ἐν ἀληθείᾳ σὲ τιμῶμεν.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

«Ὁν Στρατιαί, οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ φρίττει τὰ Χερουβίμ,
καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα πνοή καὶ κτίσις ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τὰ Τριώδια. Ὦδη θ'

Ἦχος πλ. δ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πηγαὶ τοῦ σωτηρίου, νάματος δειχθέντες, τὴν ἐκτακεῖσαν
ψυχὴν μου,
Ἀπόστολοι, τῆς ἀμαρτίας τῆ δίψη, καταδροσίσατε.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νηχόμενον πελάγει, τῷ τῆς ἀπωλείας, καὶ ὑποβρύχιον ἤδη
γενόμενον,
σὴ δεξιᾷ, ὡς τὸν Πέτρον, Κύριε σῶσόν με.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἄλας τῶν νοστίμων, ὄντες διδαγμάτων, τὴν σηπεδόνα
νοός μου
ξηράνατε, καὶ τῆς ἀγνοίας τὸ σκότος, ἀποδιώξατε.

Θεοτοκίον.

Χαρὰν ὡς τετοκυῖα, πένθος μοὶ παράσχου, δι' οὗ τὴν θείαν
παράκλησιν Δέσποινα,
ἐν τῇ μελλούσῃ ἡμέρᾳ εὐρεῖν δυνήσομαι.

Εἰρμός ἄλλος. Ἦχος ὁ αὐτός.

«Σὲ τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς μεσίτιν, πᾶσαι γενεαὶ μεγαλύνομεν·
σωματικῶς γὰρ ἐσκήνωσεν ἐν σοί, τὸ πλήρωμα Παρθένε τῆς
θεότητος».

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ τὸ εὐκλεές τῶν Ἀποστόλων, σύστημα ὡδαῖς
 μεγαλύνομεν· τῆς
 οἰκουμένης φωστῆρες γὰρ φαιδροῖ, ἐδείχθητε τὴν πλάνην
 ἐκδιώκοντες.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐαγγελικὴ ὑμῶν σαγήνη, λογικοὺς ἰχθύας ἀγρεύοντες,
 αὐτοὺς προσφέρετε πάντοτε Χριστῶ, ὁψώνιον Ἀπόστολοι
 μακάριοι.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν τῇ πρὸς Θεὸν ὑμῶν αἰτήσει, μέμνησθε ἡμῶν Ἀπόστολοι,
 ἀπὸ παντὸς λυτρωθῆναι πειρασμοῦ, δεόμεθα, τοὺς πόθω
 ἀνυμνοῦντας ὑμᾶς.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὲ τὴν τρισυπόστατον Μονάδα, Πάτερ, καὶ Υἱὲ σὺν τῷ
 Πνεύματι,
 ἓνα Θεὸν ὁμοούσιον ὑμῶν, Τριάδα ὁμοδύναμον καὶ
 ἄναρχον.

**Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
 Θεοτοκίον.**

Σὲ τὴν παιδοτόκον καὶ Παρθένον, πᾶσαι γενεαὶ μακαρίζομεν,
 ὡς διὰ σοῦ λυτρωθέντες τῆς ἀρᾶς· χαρὰν γὰρ ἡμῖν ἔτεκες τὸν
 Κύριον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μεγάλου Κανόνος.**ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.**

«Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητρὸς
 ἀνάνδρου,
 ἄφθορος ἢ κήσις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς
 φύσεις· διὸ σὲ
 πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως

μεγαλύνομεν.» (Δίς)

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ νοῦς τετραυμάτισται, τὸ σῶμα μεμαλάκισται, νοσεῖ τὸ πνεῦμα,
ὁ λόγος ἠσθένησεν, ὁ βίος νενέκρωται, τὸ τέλος ἐπὶ θύραις· διὸ μοὶ
τάλαινα ψυχὴ, τί ποιήσεις ὅταν ἔλθῃ, ὁ Κριτὴς ἀνερευνηῆσαι
τὰ σά;

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μωσέως παρήγαγον, ψυχὴ, τὴν κοσμογένεσιν, καὶ ἐξ ἐκείνου,
πᾶσαν ἐνδιάθετον, γραφὴν ἱστοροῦσάν σοι, δικαίους καὶ ἀδίκους
ῶν τοὺς δευτέρους, ὧ ψυχὴ, ἐμιμήσω, οὐ τοὺς πρώτους, εἰς Θεὸν ἐξαμαρτήσασα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Νόμος ἠσθένησεν, ἀργεῖ τὸ Εὐαγγέλιον, Γραφὴ δὲ πᾶσα, ἐν σοὶ παρημέληται, Προφῆται ἠτόνησαν, καὶ πᾶς δικαίου λόγος·
αἱ τραυματίαι σου, ὧ ψυχὴ, ἐπληθύνθησαν, οὐκ ὄντος, ἱατροῦ τοῦ ὑγιοῦντός σε.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῆς Νέας παράγω σοι Γραφῆς τὰ ὑποδείγματα, ἐνάγοντά σε, ψυχὴ,
πρὸς κατάνυξιν· δικαίους οὖν ζήλωσον, ἀμαρτωλοὺς ἐκτρέπου,
καὶ ἐξιλέωσαι Χριστὸν, προσευχαῖς τε καὶ νηστείαις, καὶ ἀγνείᾳ καὶ σεμνότητι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς ἐνηνθρώπησε, σαρκὶ προσομιλήσας μοι, καὶ πάντα ὅσα,
ὑπάρχει τῆς φύσεως, βουλήσει ἐπλήρωσε, τῆς ἀμαρτίας δίχα·

ὑπογραμμόν σοι, ὦ ψυχή, καὶ εἰκόνα προδεικνύων, τῆς αὐτοῦ συγκαταβάσεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς ἐνηνθρώπησε, καλέσας πρὸς μετάνοιαν, ληστὰς καὶ πόρνας·

ψυχὴ μετανόησον, ἡ θύρα ἠνέωκται τῆς Βασιλείας ἤδη· καὶ προαρπάζουσιν αὐτὴν Φαρισαῖοι καὶ Τελῶναι καὶ μοιχοὶ μεταποιούμενοι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς Μάγους ἔσωσε, Ποιμένας συνεκάλεσε, Νηπίων δῆμους,

ἀπέδειξε Μάρτυρας, Πρεσβύτην ἐδόξασε, καὶ γηραλέαν Χήραν·

ὧν οὐκ ἐζήλωσας, ψυχή, οὐ τὰς πράξεις, οὐ τὸν βίον· ἀλλ' οὐαὶ σοι ἐν τῷ κρίνεσθαι!

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Νηστεύσας ὁ Κύριος, ἡμέρας τεσσαράκοντα, ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὕστερον ἐπέινασε, δεικνύς τὸ ἀνθρώπινον. Ψυχή, μὴ ἀθυμῆσης·

ἂν σοι προσβάλη ὁ ἐχθρός, προσευχαῖς τε καὶ νηστείαις, ἐκ ποδῶν ἀποκρουσθήτω σοι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς ἐπειράζετο, Διάβολος ἐπείραζε· δεικνύς τοὺς λίθους, ἵνα ἄρτοι γένωνται· εἰς ὄρος ἀνήγαγεν ἰδεῖν τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου πάσας ἐν ριπῇ.

Φοβοῦ, ὦ ψυχή, τὸ δρᾶμα· νῆφε, εὐχου, πᾶσαν ὥραν Θεῷ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τρυγῶν ἡ φιλέρημος, φωνὴ βοῶντος ἤχησε, Χριστοῦ ὁ λύχνος,

κηρύττων μετάνοιαν· Ἡρώδης ἠνόμησε, σὺν τῇ Ἡρωδιάδι. Βλέπε, ψυχή μου, μὴ παγῆς, τῶν ἀνόμων ταῖς παγίσιν, ἀλλ' ἀσπάζου τὴν μετάνοιαν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν ἔρημον ὤκησεν, ὁ Πρόδρομος τῆς χάριτος·
καὶ Ἰουδαία πᾶσα καὶ Σαμάρεια ἀκούοντες ἔτρεχον
καὶ ἐξωμολογοῦντο τὰς ἀμαρτίας ἑαυτῶν, βαπτιζόμενοι
προθύμως· οὐς αὐτὴ οὐκ ἐμιμήσω, ψυχὴ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ γάμος μὲν τίμιος, ἡ κοίτη δὲ ἀμίαντος·
ἀμφότερα γὰρ, Χριστὸς προευλόγησε, σαρκὶ ἐστιώμενος,
ἐν τῆς Κανᾶ τῷ γάμῳ, τὸ ὕδωρ οἶνον ἐκτελῶν, καὶ δεικνύων
πρῶτον θαῦμα, ἵνα σὺ μετατεθῆς, ὦ ψυχὴ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Παράλυτον ἔσφιγξε, Χριστὸς τὴν κλίνην ἄραντα, καὶ
νεανίσκον,
θανόντα ἐξήγειρε, τῆς χήρας τὸ κῆμα, καὶ τοῦ
Ἑκατοντάρχου, καὶ Σαμαρείτιδι φανείς,
τὴν ἐν πνεύματι λατρείαν, σοί, ψυχὴ, προεζωγράφησεν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Αἰμόρρουν ἰάσατο, ἀφῆ κρασπέδου Κύριος· λεπρούς καθῆρε,
τυφλοὺς καὶ χωλεύοντας,
φωτίσας ἀνώρθωσε, κωφοὺς τε καὶ ἀλάλους, καὶ τὴν
συγκύπτουσαν χαμαὶ,
ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ, ἵνα σὺ σωθῆς, ἀθλία ψυχὴ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰς νόσους ἰώμενος, πτωχοῖς εὐηγγελίζετο, Χριστὸς ὁ Λόγος·
κυλλοὺς ἐθεράπευσε, τελώναις συνήσθιεν, ἀμαρτωλοῖς
ὠμίλει·

τῆς Ἰαείρου θυγατρὸς, τὴν ψυχὴν προμεταστᾶσαν,
ἐπανήγαγεν ἀφῆ τῆς χειρός.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τελώνης ἐσώζετο, καὶ Πόρνη ἐσωφρόνιζε, καὶ Φαρισαῖος,
αὐχῶν κατεκρίνετο· ὁ μὲν γάρ, Ἰλάσθητι, ἡ δέ, Ἐλέησόν με·
ὁ δὲ ἐκόμπαζε βοῶν· Ὁ Θεὸς εὐχαριστῶ σοι· καὶ ἐξῆς τὰ τῆς
ἀνοίας ρητά.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ζακχαῖος Τελώνης ἦν, ἀλλ' ὅμως διεσώζετο, καὶ Φαρισαῖος,
ὁ Σίμων ἐσφάλλετο, καὶ Πόρνη ἐλάμβανε, τὰς ἀφεσίμους
λύσεις,
παρὰ τοῦ ἔχοντος ἰσχύν, ἀφιέναι ἀμαρτίας· ὃν, ψυχὴ, σαυτῆ
ιλέωσαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Πόρνην, ᾧ τάλαινα, ψυχὴ μου, οὐκ ἐζήλωσας, ἥτις
λαβοῦσα,
μύρου τὸ ἀλάβαστρον, σὺν δάκρυσιν ἤλειψε, τοὺς πόδας τοῦ
Κυρίου·

ἐξέμαξε δὲ ταῖς θριξί, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων, τὸ
χειρόγραφον ῥηγνύοντος αὐτῆ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰς πόλεις, αἷς ἔδωκε, Χριστὸς τὸ Εὐαγγέλιον, ψυχὴ μου
ἔγνωσ,
ὅπως κατηράθησαν· φοβοῦ τὸ ὑπόδειγμα, μὴ γένη ὡς
ἐκεῖναι·

ταῖς ἐν Σοδόμοις γὰρ αὐτὰς, ὁ Δεσπότης παρεικάσας, ἕως
Ἄδου κατεδίκασε.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ χείρων, ᾧ ψυχὴ μου, φανῆς δι' ἀπογνώσεως, τῆς
Χαναanaίας,
τὴν πίστιν ἀκούσασα. δι' ἧς τὸ θυγάτριον, λόγῳ Θεοῦ ἰάθη.
Υἱὲ Δαυΐδ, σῶσον κάμῃ, ἀναβόησον ἐκ βάθους, τῆς καρδίας,
ὡς ἐκεῖνη, Χριστῶ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σπλαγχνίσθητι, σῶσον με· Υἱὲ Δαυΐδ, ἐλέησον, ὁ
δαιμονῶντας,
λόγῳ ἰασάμενος· φωνὴν δὲ τὴν εὐσπλαγχνον, ὡς τῷ Ληστῆ,
μοι φράσον· Ἀμὴν σοι λέγω, μετ' ἐμοῦ, ἔσῃ ἐν τῷ
Παραδείσῳ, ὅταν ἔλθω ἐν τῇ δόξῃ μου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ληστής κατηγορεί σοι, Ληστής ἐθεολόγει σοι· ἀμφότεροι γὰρ,
σταυρῶ συνεκρέμαντο.

Ἄλλ' ὦ Πολυεύσπλαγχνε, ὡς τῷ πιστῷ Ληστῆ σου, τῷ
ἐπιγνόντι σε

Θεόν, κάμοι ἄνοιξον τὴν θύραν, τῆς ἐνδόξου βασιλείας σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ Κτίσις συνείχετο, σταυρούμενόν σε βλέπουσα· ὄρη καὶ
πέτραι,

φόβῳ διερρήγγυντο· καὶ γῆ συνεσειέτο, καὶ Ἄδης ἐγυμνοῦτο·
καὶ συνεσκότασε τὸ φῶς, ἐν ἡμέρα, καθορῶν σε, Ἰησοῦ
προσηλωμένον σαρκί.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἄξιους μετανοίας, καρπούς μὴ ἀπαιτήσης με· ἡ γὰρ ἰσχὺς
μου,

ἐν ἐμοὶ ἐξέλιπε· καρδίαν μοι δώρησαι, ἀεὶ συντετριμμένην·
πτωχεῖαν δὲ πνευματικὴν, ἵνα ταῦτά σοι προσοίσω, ὡς
δεκτὴν θυσίαν, μόνε Σωτήρ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κριτά μου καὶ γινῶστά μου, ὁ μέλλων πάλιν ἔρχεσθαι, σὺν
τοῖς Ἀγγέλοις,
κρῖναι Κόσμον ἅπαντα, ἰλέῳ σου ὄμματι, τότε ἰδὼν με φεῖσθαι·
καὶ οἴκτειρόν με, Ἰησοῦ, τὸν ὑπὲρ τὴν πᾶσαν φύσιν, τῶν
ἀνθρώπων ἀμαρτήσαντα.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπάσας ἐξέστησας, τῆ ξένη πολιτεία σου, Ἀγγέλων τάξεις,
βροτῶν τὰ συστήματα, ἀϋλως βιώσασα, καὶ φύσιν
ὑπερβασα, ἀνθ' ὧν ὡς ἄϋλος τοῖς ποσίν,
ἐπιβαίνουσα Μαρία, Ἰορδάνην διεπέρασας.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν Κτίστην ἰλέωσαι, ὑπὲρ τῶν εὐφημούμενων σε, ὁσία
Μῆτερ,
ῥυσθῆναι κακώσεων, καὶ θλίψεων τῶν κύκλῳ,
συνεπιτιθεμένων,

ἵνα ῥυσθέντες τῶν πειρασμῶν, μεγαλύνωμεν ἀπαύστως, τὸν
δοξάσαντά σε Κύριον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνδρέα σεβάσμιε, καὶ Πάτερ τρισμακάριστε, Ποιμὴν τῆς
Κρήτης,
μὴ παύση δεόμενος, ὑπὲρ ταῶν σὲ ὑμνούντων· ἵνα ῥυσθῶμεν
πάσης,
ὀργῆς καὶ θλίψεως καὶ φθορᾶς, καὶ πταισμάτων ἀνεικάστων,
οἱ τιμῶντες σου ταὴν μνήμην πιστῶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τριάς ὁμοούσιε, Μονὰς ἢ τρισυπόστατος, σὲ ἀνυμνοῦμεν,
Πατέρα δοξάζοντες, Υἱὸν μεγαλύνοντες, καὶ Πνεῦμα
προσκυνοῦντες,
τὸν ἕνα φύσει ἀληθῶς, Θεόν, ζωὴν τε καὶ ζωάς, βασιλείαν
ἀτελεύτητον.

**Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Θεοτοκίον.**

Τὴν Πόλιν σου φύλαττε, Θεογεννητορ ἄχραντε, ἐν σοὶ γὰρ
αὕτη, πιστῶς βασιλεύουσα,
ἐν σοὶ καὶ κρατύνεται, καὶ διὰ σοῦ νικῶσα, τροποῦται πάντα
πειρασμόν,
καὶ σκυλεύει πολεμίους καὶ διέπει τὸ ὑπήκοον.

Ὁ Εἰρμός.

Ἄσπορου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητρὸς
ἀνάνδρου,
ἄφθορος ἢ κύησις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς
φύσεις· διὸ σὲ
πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως
μεγαλύνομεν.

Το Τρισάγιον

**Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς
(ἐκ γ΄).**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ΄).

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου.
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον.
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν
τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.**

ὁ ἱερεύς:

**Ἵτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Το Κοντάκιον (χῦμα) Ἦχος πλ. β'

Ψυχὴ μου ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι, ἀνάνηψον οὖν, ἵνα φείσηταί σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Κύριε ἐλέησον μ' (40).

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου.

Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.

Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ')

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ ἱερεύς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἄμην.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισάι μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄρα̅ν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄρα̅ν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον (ιβ') καὶ σῶσον ἡμᾶς Παναγία Παρθένε.

Εὐχή στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῆ παραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα,

ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς καί τῶν πολεμουμένων βοήθεια, ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, καὶ πάντων των Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον,

μὴ βδελύξῃ με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου, ῥαθυμία γνώμης, δοῦλον γενόμενον, ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρρησίᾳ χρωμένη δυσώπησον,

ἵνα ἀνοίξῃ κάμοι τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος καί, παριδῶν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με.

Καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ συμπαθῆς καὶ φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις των πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα.

Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα.

Ἦς καὶ τύχοιμι, Δέσποινα μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

ὧ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀμήν.**

Εὐχή στὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό.

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιοῦσιν , ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἠδυπαθείας.

Παῦσον τὰς ὀρμὰς τῶν παθῶν , σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη του πονηροῦ τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα. Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὕλικόν ἡμῶν φρόνημα κοιμίσσον.

Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σῶφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν , ὕπνον ἐλαφρόν καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον.

Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαραθήραυστον ἔχοντας.

Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**
Ἀμήν.

Καὶ τὰ ἐπόμενα τροπάρια·

Ἵπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς **ψυχὰς ἡμῶν.**

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ του Θεοῦ, φύλαξόν με **ὑπὸ τὴν σκέπην σου.**

Καὶ εὐθύς ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἀπόλυσιν

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν..., Κύριε ἐλέησον (γ'), ἐν ὀνόματι Κυρίου, Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει (ἀποκρινομένων ἡμῶν τὸ Κύριε, ἐλέησον, συνεχῶς).

- **Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.**
  - Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.
- Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
  - Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.
- Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.
- Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.
  - Ὑπὲρ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.
  - Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.
- Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.
  - Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.
  - Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.
  - Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.
- Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.
- Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.
- Εἶπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ Κύριε, ἐλέησον, **(ἐκ γ')**.

Ἦχος β' Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

**Πάντων προστατεύεις, Ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει
τῆ κραταιᾷ σου χειρὶ· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἀμαρτωλοὶ πρὸς
Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ
κατακαμπτόμενοι ὑπὸ παισμάτων, πολλῶν. Μητέρα τοῦ
Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου· ὅθεν σοι προσπίπτομεν· **Ῥῦσαι πάσης
περιστάσεως τοὺς δούλους σου.****

**Δι' εὐχῶν των ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ
Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Ἄμήν.